

an

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

OCAK - ŞUBAT 2014

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Ocak - Şubat 2014 Yılı: 28 Sayı: 265-266
Baskı Tarihi: 13/03/2014

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına

Sahibi

Ahmet ÇETİN

Genel Yayın Yönetmeni

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Yazı İşleri Müdürü

Mustafa Kamil ATEŞ

Yazı Kurulu

Mevlüt ÖKSÜZOĞLU-Samettin AKBAŞ -
Alper BİLGİN - Ahmet DEMİRKOL-Mehmet UĞUR
İletişim: **Ömer ÖZTÜRK**

Yönetim Merkezi:

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA Tel: 0 312 426 75 90
Faks: 0 312 438 41 96

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,

PTT 101843 no.lu Çek Hesabı

T.C. Ziraat Bankası Ankara Yukarıyancı Şb.
IBAN No: TR26 0001 0008 3239 7751 6850 06
Hesap No: 39775168-5006
Yukarıyancı- ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir. Gönderilen
yazılar yayımlansın, yayımlanmasın iade
edilmez ve telif ücreti ödenmez. Dergide
yazının yayımlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez. Yazılardaki
fikirlere yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım

A. Fuat ATEŞÇİ

Armonia Reklam Ajansı

0 312 221 06 38

Baskı

HAS-SOY Matbaacılık Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
İvedik O.S.B. Matbaacılar Sanayi Sitesi 1515.
Sok. E Blok No: 26 Yenimahalle - ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Ağın - **Suat UYANIK** • İstanbul - **Ahmet SAMUR**
İzmir - **Akın ERGÜL** • Malatya - **Sait YALÇIN**

Ön Kapak

Güncel Konular

Arka Kapak

Hayvan Hakları

İÇİNDEKİLER

İşte Halimiz.....	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
İçimizden Biri (Mehmet SELÇUK).....	6
Mustafa Kamil ATEŞ	
Çağlayış (Şiir)	8
Ömer Nail UYANIK	
Hatıralar	9
Mahir BAYKUT	
Dernek ve Dernekçilik.....	11
M. Raşit ÖZMEN	
Öğretmen, Yazar Selçuk AYBEK	13
M. Kamil ATEŞ	
Ninem Marinam	15
Selçuk AYBEK	
Hakko.....	17
Osman GÜLER	
Kutlama.....	18
Prof. Dr. Osman Nihat ERTAŞ	
İnanılmaz Amma Gerçek	19
Orhan ERCAN	
Halk Ozanlarımız'dan (Zeynep ÖZMEN)	21
Derleme	
Sebahattin EROL'un anısına.....	23
Adil BAYDAR	
Ağın Yemeği.....	24
Belediye Başkan Adaylarımız.....	25
Bağ Budama Teknikleri.....	26
Murat CUMURCU	
Kısa Kısa Haberler.....	28
Evlenenler.....	30
Doğanlar.....	30
Vefat Edenler.....	31

İŞTE HALİMİZ...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Onbirbuçuk ay geçmişti. Bir yıl daha (2013) acısıyla, tatlısıyla geride kalıyordu. Geçmişti, ama nasıl geçmişti... Herkes yeni yıla girmeye hazırlanıyordu ki; **17 Aralık 2013 günü** sabah saatlerinde İstanbul'da bir operasyon başladı. Operasyonda İçişleri Bakanı Güler'in oğlu Barış Güler, Çevre ve Şehircilik Bakanı Bayraktar'ın oğlu Abdullah Oğuz Bayraktar, Ekonomi Bakanı Çağlayan'ın oğlu Salih Kaan Çağlayan, işadamı Ali Ağaoğlu, Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demir, şarkıcı Ebru Gündeş'in eşi işadamı Reza Zarrab, Halk Bankası Genel Müdürü Süleyman Aslan gibi isimler çok ciddi iddialarla gözaltına alındılar. Deyim yerindeyse Ülkemiz 17 Aralık tarihinden bu yana derin bir kriz, kutuplaşma ve siyasi çatışma yaşıyor. Bir yanda rüşvet, yolsuzluk, diğer yanda paralel yapı iddiaları... İşte gün be gün medyada yer alan haber başlıklarının özeti:

- 18 Aralık 2013, yolsuzluk operasyonu yapan polis amirleri görevinden alındılar.
- 18 Aralık 2013, Halk Bankası Genel Müdürü Süleyman Aslan'ın evinde ayakkabı kutularına saklanmış 4.5 milyon dolar bulunduğu açıklandı.
- 18 Aralık 2013, Soruşturmalara 2 yeni savcı atandı.
- 18 Aralık 2013, daha önce pek çok önemli soruşturmayı yürüten Savcı Zekeriya Öz görevinden alındı.
- 18 Aralık 2013, 5 emniyet müdürünün sabah saatlerinde görevinden alınmasından sonra, akşam saatlerinde İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın 2 yardımcısı, Organize Şube'de görev yapan 2 müdür yardımcısı ve Mali Şube'de görev yapan 2 müdür yardımcısı da mevcut görevlerinden alındı.
- 18 Aralık 2013, İstanbul Emniyeti'nde 11 polis müdürünün görevden alınmasının ardından Ankara Emniyeti'nde 9 polis müdürü görevden alındı ve yerlerine başka isimler getirildi.

- 19 Aralık 2013 İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'ın görevden alındı.
- 19 Aralık 2013, rüşvet operasyonuna yayın yasağı getirildi.
- 19 Aralık 2013, Başbakan Erdoğan İstanbul'a özel "ANA" uçağıyla geldi. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne atanan vali Selami Altınok da başbakan'ın uçağıyla İstanbul'a geldi.
- 20 Aralık 2013, Emniyet Genel Müdürlüğü'nde Teftiş Kurulu Başkanlığı, Özel Güvenlik Dairesi Başkanlığı, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Dairesi Başkanlığı, Siber Suçlarla Mücadele dairesi Başkanlığı, Terörle Mücadele Dairesi Başkanlığı, Asayiş Dairesi Başkanlığı, Güvenlik Dairesi Başkanlığı, Kriminal Dairesi Başkanlığı, Bilgi Teknolojileri Dairesi Başkanlığı, Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığı, Haberleşme Dairesi Başkanlığı, Koruma Dairesi Başkanlığı, İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı ile Arşiv ve Dökümantasyon Dairesi Başkanlığına atamalar yapıldı.
- 20 Aralık 2013 Masak başkan yardımcısı görevden alındı.
- 17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonu sonrasında emniyet'te başlayan görevden almalar başka bir kuruma sıçradı. Maliye Bakanlığı'na bağlı mali suçları araştırma kurulu başkan yardımcısı Faruk Elieyioğlu da görevden alındı.
- 21 Aralık 2013, Adli Kolluk Yönetmeliğinde değişiklik yapıldı.
- 21 Aralık 2013 rüşvet ve yolsuzluk iddiasıyla gözaltına alınanlardan Barış Güler, Salih Kaan Çağlayan ve Reza Zarrab'ın da aralarında bulunduğu 14 kişi tutuklandı.
- 22 Aralık 2013, Basın mensuplarının emniyet binalarına alınmaması kararlaştırıldı
- 25 Aralık 2013, Zafer Çağlayan istifa etti.

• 25 Aralık 2013, Muammer Güler istifa etti.

• 25 Aralık 2013, Erdoğan Bayraktar: “Her şey Başbakanın talimatıyla yapıldı. bana istifa baskısı yapılmasını kabul etmiyorum, gerekiyorsa Başbakan istifa etsin..” dedi.

• 25 Aralık 2013 17:00, İdris Naim Şahin (Eski İçişleri Bakanı) AKP’den istifa etti.

• 25 Aralık 2013 yeni kabine açıklandı. Emrullah İşler - Başbakan Yardımcısı, Bekir Bozdağ - Adalet Bakanı, Ayşenur İslam - Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı, Mevlüt Çavuşoğlu - AB Bakanı, Fikri Işık - Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanı, İdris Güllüce - Çevre ve Şehircilik Bakanı, Nihat Zeybekçi - Ekonomi Bakanı, Akif Çağatay Kılıç - Gençlik ve Spor Bakanı, Efkân Ala - İçişleri Bakanı, Lütfi Elvan - Ulaştırma ve Denizcilik Bakanı olarak atandılar.

• 26 Aralık 2013, Başbakan Erdoğan: “Oğlum Bilal’i hedef alarak bana gelmek istiyorlar” dedi.

• 26 Aralık 2013, savcı Muammer Akkaş’ın basına yaptığı açıklamada; “Delillerin karartılmaya başlandığını tespit ettim, dosya gerekçe gösterilmeden benden alındı. “Şüphelilerin kaçması sağlanmış, görevimi yerine getirmem engellenmiştir.” dedi.

• 26 Aralık 2013, HSYK açıklamasında, “Polis savcının talimatını aynen uygulamak zorundadır” “Adli kolluk yönetmeliği anayasaya aykırıdır” “Yönetenlerin yargı tarafından denetlenmesi hukukun gereğidir” denildi.

• 27 Aralık 2013, Adli kolluk değişikliğiyle ilgili yürütmenin durdurulması kararı Danıştay tarafından verildi.

• 06.01.2014, Yarsav “görev ve yetkilerini Anayasa’dan alan tüm erkler, yürütme organının tepesine önce demokratik ve anayasal yollardan seçilerek gelmiş ancak şu an itibarıyla, yasama, yürütme ve yargı ile temsil olunan milli egemenliği mutlak biçimde kendisinde topladığı vehmi ile hareket eden siyasal iktidar tarafından askıya alınmıştır.” Açıklamasını yaptı.

- Türkiye’nin her yerinde hız kesmeden devam eden emniyet mensuplarının atamalarının atama

yönetmeliğine aykırı ve zamansız olarak yapıldığı, Neden, niçin, atandıklarının atanan personele açıklanmadığı, Atananlara kendilerini savunma hakkı bile verilmediği ifade edildi.

Yürütme ve Yargıda oluşturulduğu iddia edilen “Paralel Yapı” tüm bu uygulamaların gerekçesi olarak sunuldu.

Bu arada, bu iddiaların, halkımız tarafından nasıl algılandığı konusu “Metro Poll Stratejik ve Sosyal Araştırmalar Merkezi (Prof. Dr. Özer Sencer, Prof. Dr. İhsan Dağı, Prof. Dr. Doğu Ergil, Dr. Vahap Coşkun) tarafından Ocak-2014 / Türkiye’nin Nabızı Araştırması ile ölçülerek sonuçları açıklandı, makale konusu yapıldı (Hürriyet, Ahmet Hakan, 30.1.2014 - Rota Haber 30.1.2014)

Araştırmada;

-Araştırmaya katılanların, % 42.2 sinin 17 Aralık Operasyonunu “Rüşvet ve Yolsuzluk soruşturması” olarak gördükleri, % 60.5 inin bu operasyonların “Doğru ve haklı olarak yapıldığına inandıkları”, %70.1 inin “bazı bakan ve yakınlarının yolsuzluğa karıştıkları iddialarının doğru olduğuna inandıkları”, %59.7 sinin “Hükümetin yolsuzluk iddialarının üzerini kapatmaya çalıştığını düşündüğü”, %61.6 sinin “Hükümetin Emniyet Görevlilerine baskı yaptığını düşündüğü”, %57.9 unun “Yolsuzluk operasyonlarının engellendiğini düşündüğü”, %63.8 inin “Yolsuzluk iddiaları konusunda basın toplumu özgürce bilgilendirdiğini düşünmediği”, %52.0 sinin “Yolsuzluk soruşturması sonrasında hükümetin HSYK yasasında değişiklik yapmasını doğru bulmadığı”, %45.1 nin “Hükümet ile Cemaat arasında yaşanan gerginlik ve çekişmede iki tarafın da haksız olduğunu düşündüğü”, %57.3 ünün Devlet içinde Cemaatin paralel bir devlet yapılanması oluşturduğuna inandıkları”, % 64.8 inin “Yargının bağımsız olduğuna inanmadıkları”, %78.9 unun ülkemizde “Yolsuzluk ve Rüşvetin yaygın olduğuna inandıkları”, %63.9 unun “Yolsuzluk ve rüşvetin son bir yılda daha çok arttığına inandığı”, %65.4’ ünün ise Devletin ihale ve harcamalarının yeterince denetlendiğine inanmadıkları” tespitini yapmışlardır.

Ayrıca, Kadir Has Üniversitesi’nin 2010 yılından beri her yıl yaptığı “Türkiye’de Sosyal-Siyasal Eğilimler Araştırması” 2013 yılı sonuçları da açıklandı.(Yargı ve Polise Olan Güven Azaldı- Burcu Ünal-Milliyet 06.02.2014)

Prof. Dr. Mustafa Aydın, Prof. Dr. Hasan Bülent Kahraman, Prof. Dr. Osman Zaim ve Prof. Dr. Banu Baybars Hawks'ın yönettiği araştırma sonuçlarına göre;

Siyasi görüşünü “Muhafazakar” olarak tanımlayanların oranı 2011’de yüzde 33.2’ydi, oran 2012’de yüzde 37.3’e yükseldi; son araştırmada ise oran yüzde 39.2’ye çıktı.

Siyasi görüşünü “Cumhuriyetçi/ Kemalist” olarak tanımlayanların oranı ise geçen seneye göre yükseldi ancak, 2011’deki oranın gerisinde kaldı. 2011’de katılımcıların yüzde 20’si, 2012’de yüzde 15.9’u, 2013’te yüzde 19.2 siyasi görüşünü böyle tanımladı.

Kendini “Milliyetçi” tanımlayanların oranı yüzde 17.8; **“Sosyal Demokrat”** tanımlayanların oranı ise yüzde 9.2 olarak tespit edildi.

Türk’ aidiyeti azaldı

“Kendinizi etnik olarak nasıl tanımlarsınız” sorusu açık uçlu yöneltildi. Ankette kendisini **“Türk”** olarak tanımlayanların 2011’de yüzde 67.7, 2012’de yüzde 54.8 olan oranı 2013’te yüzde 51.3’e düştü.

İkinci sırayı kendini **“Kürt”** olarak tanımlayanlar aldı. 2012’de kendisini Kürt kimliğine ait hissedenlerin oranı yüzde 6.3 iken bu oran 2013’te yüzde 9.3’e çıktı.

2011 ve 2012 yılı anketlerinde olduğu gibi bu yılki anketde de Türkiye’nin en büyük sorunu **“İşsizlik”** çıktı. Yüzde 29.3’ü büyük sorunun **“İşsizlik”** olduğunu söyledi.

Geçen senelerde **“İşsizlik”**le baş başa giden, Türkiye’nin en önemli ikinci sorunu **“Terör”** yanıtında ciddi azalma yaşandı. 2012’de en büyük sorunun **“Terör”** olduğunu söyleyenler yüzde 27.4 iken 2013’te bu oran yüzde 4.7’ye geriledi.

17 Aralık operasyonu sonrasında gerçekleştirilen ankette ikinci sırayı ise **“Yolsuzluk”** aldı. Katılımcıların yüzde 14.2’si Türkiye’nin en büyük sorununun **“Yolsuzluk”** olduğunu söyledi.

Geçen sene katılımcıların yüzde 50.1’i terörle mücadelede en etkili yolun **“askeri yöntemler”** olduğunu söylerken bu sene bu oran yüzde 35.9’a düştü. **“Askeri yöntemler”** yerini yüzde 40.1 ile **“Siyasi yöntemlere bıraktı”**.

Polis güven kaybetti. En çok güvenilen kurum önceki senelerde olduğu gibi yine Ordu oldu ama 2011’de yüzde 59.9 olan güven, 2013’te yüzde 51.7’ye geriledi. İkinci sırada Cumhurbaşkanı yer aldı. Ama 2011’de yüzde 48.3, 2012’de yüzde 53.7 olan güven oranı bu sene yüzde 40.7’ye düştü.

Güvende en ciddi düşüş polis ve kolluk kuvvetlerine güvende görüldü. 2011’de polise güven yüzde 52.7 iken 2013’te yüzde 35.3’e geriledi.

Araştırma sonucunda en az güvenilen kurumun yüzde 19 ile medya; onu yüzde 21.7 ile siyasi partiler, yüzde 23.3 ile YÖK/ÖSYM takip ediyor.

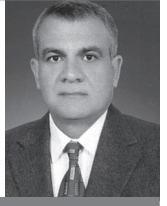
Bu sene ilk kez Ankete katılanlara **“Türk yargısının bağımsız olduğunu düşünüyor musunuz”** sorusu yöneltildi. Bu soruya katılımcıların yüzde 59.7’si **“hayır”**, yüzde 24.2’si ile **“evet”** yanıtı verdi. Türkiye’de yargının siyasallaştığını düşünenlerin oranı ise bir yılda yüzde 52.5’ten yüzde 58.4’e çıktı. Yargıya güvenenlerin oranı 2011’de 38.8, 2012’de 32.7 iken 2013’te 26.5’e geriledi. Güvenmeyenlerin oranının ise yüzde 50.4 olduğu görüldü. Araştırmaya katılan katılımcıların yüzde 67.2’si Türkiye’de yaşamaktan mutlu olduğunu söylerken, yüzde 16’sı mutsuz olduğunu söyledi. 2011’de **“mutlu”** olanların oranı yüzde 62.1; 2012’de yüzde 65’ti. **“Mutsuzum”** diyenlerin oranı ise 2011’de 14.2’ydi. Uzmanlar azalan güven oranlarına karşın mutluluğun artmasını, **“Her şeyin iyiye gideceğine dair umudun yüksek”** olmasına bağladı.

İşte yeni yılın başlarında memleketimizin durumu bu... Kalın sağlıcakla...

* **Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR:** Akpınar (Andiri) Mahallesinden, Emekli Emniyet Müdürü, Kamu Yönetimi Uzmanı, Siyaset ve Yönetim Bilimi Doktoru.

İçimizden Biri Mehmet SELÇUK (Gardaş)

M. Kamil ATEŞ

Bu sayımızda değerli hemşehrimiz Dergimiz üyesi Akpınar (Andiri) Mahallesinden Şirin Hala'nın yeğeni Mehmet Selçuk nam-ı diğer Gardaş'la sohbet edeceğiz.

K. ATEŞ: Sayın Mehmet Selçuk; önce sizin Gardaş ünvanınızdan (lakabınızdan) başlayalım. Bu Gardaş'lık nereden geliyor?

M.SELÇUK: Malumunuz küçük çocuklar, hatta kardeşler arasında anlamsız didişme çekişme hatta kavgalar olur. Benden bir yaş büyük olan Yusuf ağabeyim bana vurmuş. Bunu gören annem; “anam vurma gardaş gardaş” dermiş. Yani kardeş vurulmaz anlamında. Ağabeyim de annem beni gardaş (kardeş) olarak işaret ettiğinden adımın gardaş olduğunu sanarak bana gardaş demeye başlamış. Ondan sonra gerek yaşıtılarım, gerek büyüklerim bana gardaş demeye başlamışlar. Hatta benden küçükler de bana gardaş abi derler.

K. ATEŞ: Sizi dergimiz üyesi, dergimizde bazen yayımlanan yazılarınız ve İstanbul Şişli Belediyesin'deki göreviniz dolayısı ile tanıyoruz. Kendinizden bahseder misiniz?

M.SELÇUK: 22 Ocak 1950 yılında o zaman Keban'a bağlı nahiye olan Ağın'ın Andiri köyünde doğmuşum. (Bu tarihi doğru olduğundan emin değilim. Ancak rahmetli Şirin Bibim (Halam)

cevizlerin indirildiği zaman 1949 senesi Eylül ayında doğduğumu söylerdi) Beş çocuklu bir ailenin ikinci büyük çocuğuyum. Bizi Bibim Şirin'in adıyla ŞİRİNGİL lakabıyla bilirler. Babam Ahmet (Vehbi) adıyla çağrılır, Sofugillerden annem Saliha ise Ağın'ın Pul Köyü'nden Serdargillerden olduğu için Pullu Abla diye çağrılırdı. Kardeşlerim sırasıyla; abim Yusuf, küçük kardeşim Burhan, Mustafa ve kız kardeşimiz Leyla olmak üzere beş kardeşiz. Ben ve kardeşlerim çeşitli mesleklerde çalışarak emekli olduk. Annem ve babam ikisi de hakka yürüdüler.

K.ATEŞ: 1950'li yıllarda Anadolu'nun ücra bir köşesi olan Andiri köyün'den hayata hazırlanan bir köy çocuğunun eğitim yaşamı nasıl gerçekleşti?

M.SELÇUK: 1960 yılında Andiri Cumhuriyet İlkokulundan, 1965 yılında Ağın Ortaokulundan, 1969-1970 öğretim yılında Ankara Yenişehir Sağlık Koleji'nden mezun oldum.

K.ATEŞ: Bundan sonra iş hayatına başlamış olmalısınız.

M.SELÇUK: Evet mezuniyetim sonrası Amasya ili Sağlık ve Sosyal Yardım Müdürlüğü'ne Sağlık Memuru olarak atandım. Burada bir yıl çalıştıktan sonra 1971 yılında İstanbul'a atandım. Şişli Kaymakam'lığında o zamanki adı Hükümet Tabipliği olan sağlık kuruluşunda (Sağlık Bakanlığına bağlı) çalışmaya başladım. Bu arada Gıda Teknolojileri Meslek Yüksek Okulunu bitirdim. 1981 yılında 4 ay kısa dönem askerliğimi yaptıktan sonra görevimin başına döndüm. Sağlık teşkilatında 15 yıl görev yaptım. Daha sonra 1986 yılın'da o zaman İstanbul Belediyesi'ne bağlı Şube Müdürlüğü olan bu günkü Şişli Belediyesi'nin kuruluşunda yer alarak 25 yıl çalıştım. Bu süre Ruhsat Denetim Müdürü olarak geçti. Toplam 40 yıl kamu görevlisi olarak çalışıp 2011 yılı Ağustos

ayında emekli oldum.

K. ATEŞ: İş hayatı içerisinde evlenmiş olmalısınız. Evliliğinizden ve çocuklarınızdan bahseder misiniz?

M.SELÇUK: 23 Ocak 1973 yılında eşim Melek’le evlendim. Eşim Ordu’lu olup küçük yaşta ailesiyle İstanbul’a yerleşmişler. Bize de İstanbul’da tanışıp evlenmek nasip oldu. Bu evliliğimizden kızımız Neslihan ve oğullarımız Serdar ile Serhat dünyaya geldi. Kızım 1975 doğumlu Neslihan, İstanbul Üniversitesi mezunu olup Mali Müşavirlik yapmaktadır. Büyük oğlum 1976 doğumlu Serdar, Kırıkkale Üniversitesi Makina Mühendisliği bölümü mezunu olup şu anda kendi şirketini kurarak serbest çalışmaktadır. Küçük oğlum 1982 doğumlu Serhat ise Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi mezunu olup o da kendi kurduğu oto servisini işletmektedir. Kızım Neslihan’ın Bihter adında bir kızı, oğlum Serdar’ın Baran ve Bartı adında iki oğlu olmak üzere üç torunum var. Torunlarımın üçü de ilköğretim yaşında eğitimlerini sürdürüyorlar.

K.ATEŞ: Bu kadar uzun iş yaşamınızı anlattıktan sonra tekrar geriye çocukluk ve gençlik yıllarınıza dönersek ne anlatmak istersiniz?

M.SELÇUK: Biz kalabalık bir aileydik. Ben ve dört kardeşim, annem, babam ve Şirin Bibim birlikte yaşırdık. Yaşantımız yokluk ve dolayısıyla sıkıntı içerisinde geçti. Okul yıllarından boş zamanlarımda inşaatlarda amelelik yaparak, üzüm bağları belleyerek aileme destek olmak için hep çalışmakla geçti. İnşaat ustalarım rahmetli Sıtkı Emmi (Karaman), gene rahmetli Halit Emmi (Gündoğdu), Tanrı uzun ömür versin Ahmet Türkmen’di. Onlardan hayata dair çok şey öğrendim. Çocukluğumdan hiç unutamayacağım bir anım var ki çok ibret vericidir.

Çocukluğumdaki yoksulluğumu daha dünmüş gibi hatırlıyorum. 14-15 yaşlarındayken bir çocuktum ve Andiri’nin baş ırgatlandandım. Ağın’da, Andiri’de birisinin bağı mı kazılacak bir işi mi görülecek, hemen beni çağırırlardı.

Bir gün Akpınar suyunu araziye taşıyan su kanallarının bir yerindeki gözeneğe taş düşmüş ve suyun akışını engellemiş. Bu arada, okurlarımızın

bilgilendirilmesi açısından gözeneğin ne olduğunu açıklamakta yarar görüyorum. Su gözeneğini; suyun yeryüzüne çıkarılması sırasında kazılan ve insanın güçlkle, genellikle de sürünerek ilerleyebildiği dar bir tünel olarak tanımlayabiliriz. Rahmetli Ejderoğlu Mustafa Abi (Uzunoglu) beni evden çağırarak, bu taşı çıkarmamı söyledi. Ben, hiç düşünmeden gözeneğe girdim. Suyun akışını engelleyen taşı önüme alarak, suyun ve çamurların içinde sürünerek bin bir güçlkle taşla birlikte gözenekten çıktım. Ve bu hizmetimin karşılığında Mustafa Abi bana 25 kuruş vermişti. (O dönemde bir inşaat işçisinin yövmiyesi 5-10 lira idi)

Olayı duyan tüm mahalleli, “Bu çocuğu buradan geçirdin. Gözenek çokseydi, bu çocuk altında kalsaydı, ne olurdu?” diye epeyce söylendiler. Rahmetli hiç umursamadı, hiç aldırış etmedi bile. Şimdi çoğu yaşamıyorlar. Bu olaya en çok Turan Taşar Abimiz çok kızmıştı. Rahmetli annem de olayı duyunca çok üzölmüş, gözyaşlarını dökmüş ve, “Yokluğun gözü kör ola...” demişti. Annem uzun yıllar önce öldü. Anne acısını çeken bilir!

Andiri arazisinin yüzde seksenini sulayan Akpınar suyu, irili ufaklı gözeneklerden çıkmaktaydı. Yukarıda anlattığım olay da; Ejdergil ile Yahyagil’in bağ arasında yer alan yaklaşık 10 metre uzunluğundaki en uzun su gözeneğinde yaşanmıştı. Akpınar suyu bu gözeneklerden geçerek arazilere ulaşırdı. Sözüünü ettiğim bu su, şimdi Akpınar deresine boş akmaktadır. Düşünüyorum da o su gözeneğinden nasıl geçmişim? O anlar aklıma geldiğinde, bugün bile tüylerim diken diken oluyor ve yaşamın tesadüften başka bir şey olmadığını düşünüyorum.

Ankara’da öğrenci iken de yaz tatillerinde devamlı olarak inşaat ameleliğine giderdim. Ağın ve Andiri’nin dışında çevre köylerde de artık aranan bir amele olmuştum. Amelelikte saat sınırı yoktu. Yani şimdiki gibi değildi o zamanki çalışma şartları, sabah güneşi doğmadan başlar, akşam davar, sığır dönene kadar çalışırdınız. İnşaat yevmiyesi ise 5 lira ile 10 lira arasında değışirdi. İbogil’in Esat Dayımın oğlu Ahmet Türkmen, Hasan Halit, Sıtkı Emmi, Nevzat Karaman Abi yanlarında çalıştığım inşaat ustaları idiler. Bunlardan Ahmet Türkmen çok yaman, pratik ve hızlı çalışan bir usta idi. Onun ustalığına dayanmak çok zordu. İnsanı Kamalak Keklik gibi

yapardı. Taş ver, çamur ver, altına ver, üstüne ver... Herhangi bir aksama yaptığımız an fırçayı yerdiniz. Tabii bunların yanında çocukluğumuzun neşeli zamanları da olmadı değil. Örneğin bunlardan birisi benden 1 yaş büyük ağabeyim soğan - sarımsağı sevmeydi. O'nun cebine soğan sarımsak koyarak küfür ettirmekten hoşlanırdık. Bunun dışında su çıkarmak için kuyu kazardık. Ayrıca fırın yapar ekmek pişirirdik. Tabii bunlardan başka buraya sığmayacak sayısız acı tatlı anılarım var. Bu anılarımı sizlerle diğer sayılarda paylaşmak isterim.

K.ATEŞ : Öğrendiğime göre köyünüzün çıkışında güzel bir üzüm bağınız var. Bu bağdan da biraz bahseder misiniz?

M.SELÇUK: Köyümüzün Karayazı mevkiinde babamdan kalan 1,5 dönümlük tarlamızı köyde ikamet eden kardeşim Burhan'ın cansiparane çalışması ve benim de maddi katkımla modern bir bağ yaptık. Daha sonra tarlamızın bitişiğindeki köylümüz ve komşumuz olan Prof. Dr. Zeki Hafizoğulları'na ait olan yaklaşık 4 dönümlük tarlayı da satın alarak bizim tarlaya katıp bağı büyüttük. Sonradan aldığım yer tamamen taş ve çalı tarlasıydı. Oldukça meşakkatli çalışmayla

bu eseri meydana getirdik. Buradan sondaj vurdurmak suretiyle 120 metreden su çıkardık. Tarlaya elektrik çektirerek trafo koydurup suyu yer yüzüne çıkarttık. Oğlum Serdarın da katkısıyla bağa güzel bir prefabrik ev yaptık. Yazları üç dört ayımı burada geçiriyordum. Bu aralar sağlığım biraz elvermediğinden iki sezon gidemedim. Ama oranın özlemi hep içimdedir.

K.Ateş: Son olarak söylemek istediğiniz bir sözünüz var mı?

M.SELÇUK: İyi ki varsın, Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği, Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Dernek Başkanı, yöneticileri hepinizi çok seviyorum. Herkese sağlık, mutluluk ve esenlikler dilerim. Beni tanıyan tanımayan tüm Ağın'lı hemşehrilerime selam sevgi ve saygılarımı sunarım. Yazın köyüme gittiğimde herkesi Karayazı'daki bağıma davet ediyorum.

K.ATEŞ: Bizde size teşekkür eder bundan sonraki yaşamınızda esenlik ve mutluluklar dileriz.

*** M. Kamil ATEŞ:** Beyelması (Hozakpur) köyünden, Fizik Öğretmeni

Çağlayış...

Ömer Nail UYANIK

Seyyah olup şu alemleri gezmeli
Şair olup gördüğünü yazmalı
Bu hayatın sırlarını çözmeli
Hırka giyip derviş olası geliyor

Osman tepesine çıkıp yayla yaylasam
Pınar olup toprağından kaynasam
Akıp gitsem Ağın'ımı boylasam
Çağlayıp denize dolasım geliyor

Osman tepesinde karın "garbiyeli"
Uğrayıp erisem insem engine
Akşam Ağın'a baraj gölüne
Ağın'a kendimi salasım gelir

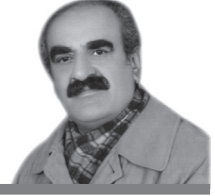
Ağın'ımın göçü kalsın yürüsün
Çalınsın klarnet davul vurulsun
Saman toplansında oyun kurulsun
Ağın'ıma bir köprü olası gelir

Dağlar bağdaş kurmuş oturmuş yere
Halini anlatır şair Ömer'e
Sarılısam boynuna şöyle bir kere
Beline bir kuşak olası gelir

Kulak verip şair Ömer'i dinlersen
Sağdık olup helal lokma çiğnersen
El nefsinin nefsin gibi seversen
Alevli ateşe girsen gül olur

Hatıralar...

Mahir BAYKUT

Yılbaşları ve Tütün: Yaşanan onca hayata, geride bırakılan onca seneye dönüp bakınca, insan ister istemez o güzel günlere geri gidemediği için hüznleniyor. Ama tesellimiz bu güzel anıları siz değerli Ağın'lılarla paylaşmaktır. Hani derler ya: "Sevinçler paylaşıla paylaşıla artar; hüznler paylaşıla paylaşıla azalır." Bunca laftan sonra bir anımı paylaşmak farz oldu.

Mısırgilin Faruk (Benim tabirimle Akıllı Faruk) benim çocukluk arkadaşımdır. Özellikle Faruk'un da içinde olduğu yılbaşı gecelerini hiç unutmam. O geceyi, Ağın'ın bütün gençleri iple çekerdik. Ben, Mısırgilin Faruk, Lingiroğlu Hikmet, Rahmetli Erhan Ispanakçı, Hikmet (Paşa), Kalaycigilin Mehmet, Apuşmalı Cengiz; Hikmetgilin Paşa'nın Kuzgeçe'deki evinde toplanır ve kendimize göre mütevazı bir yılbaşı eğlencesi tertip ederdik.

Genellikle kâğıt oynardık ve Faruk hemen: "Beleşe oyun olmaz. İçine beş kuruş da para katalım ki daha gerçekçi ve tatlı olsun." derdi. Saat on ikiyi geçtikten hemen sonra Haddimgilin Fatime abla bize ceviz, basduh ve tarhana getirirdi. Afiyetle yer güler, eğlenirdik. Allah rahmet eylesin, canına gitsin.

Derken günler günleri, yıllar yılları kovaladı; aradan en az bir yirmi- yirmi beş sene geçti. Bir iş için Ankara'ya gittim. Bizim Faruk ise resmi bir dairede çalışıyordu, ancak bunun yanında kendine ait özel bir işi de vardı. Dedim ki hele şu bizim Faruk'u gidip bir ziyaret edeyim. Faruk'u sordum, bana: "Burada öyle biri yok hemşerim yanlış gelmişsin." dediler. Aldı beni bir gülme... Kendi kendime dedim ki: "Ula bu adamlar beni maliyeci mi zannettiler yoksa polis mi zannettiler." dedim ki: "Beyler Faruk benim hemşerim ve çocukluk arkadaşımdır. Buralardaysa söyleyin." adamlar hemen ağız değiştirip: "Tamam abi, iş değişti o zaman. Faruk abi falanca yerdedir, git oraya bak." dediler.

Faruk'un çalıştığı yeri buldum. Baktım ki ne bakayım! Bizim Faruk'un başı öyle bir kalabalık ki sorma gitsin. Onlarca insan tepesinde... Kafasını kaldıramıyor beçare... Gittim, tam yanına yanaşım. Omuzlarımız birbirine değiyor. Dedim hele dur bakalım beni ne zaman fark edecek. Bekle bekle bana baktığı yok keratanın. Canım sıkıldı. Dedim hele bir

kaçak sarayım. Bir kaçak sardım, yaktım. Bir tane de Faruk'a sardım verdim. Bizim Faruk sigarayı aldı, yaktı, içmeye başladı, Allah rızası için kalabalıkta yüzüme bile bakmıyor. Bu tütünü kim sardı, bana kim verdi, niye verdi hiç umurunda bile değil. Ben de fittırdım tabi. Sabrım taşı. Koluna bir dirsek çakıp: "Ula dangalak, bu sigarayı Çelebideresi'nin tevek yaprağı mı sandın?" diye bağırınca bizim Faruk en sonunda yüzüme baktı. Artık gerisini siz değerli okuyucular gözlerinin önüne getirirler herhalde. Önce bir afalladı ve sonra gözlerinin içi güldü."Ulan Mahir sen miydin yav!" deyip boynuma, boğazıma sarıldı.

Gençlik Parkı'na doğru yürüdük. Hal hatır ettik, birkaç saat eski günleri yad ettik. Vedalaştık ve helalleşip ayrıldık. Şairin dediği gibi: "Baki kalan bu kubbede bir hoş sada imiş."

Kefil: 1990'ların başıydı. Kış ve soğuklar kendini iyiden iyiye hissettiriyordu ve biz soba yakıyorduk. Kömür tedariki için Malatya Kömür Tevzi Müdürlüğü'ne para yatırmıştık ama kömürümüz teslim edilmemişti. Bize, paramızı ilgili bankadan geri alabileceğimiz söylendi. Ben de iş yerinden iki saatliğine izin alıp aceleyle ve işçi kıyafetimle bankaya gittim.

Bankadaki memurdan paramı almak istediğimi söyleyince kötü bir sürprizle karşılaştım. Memur bana ancak yanımda bir kefil olursa ve kefil imza atarsa ödeme yapabileceğini söyledi. Adama dedim ki: "Gardaş, görüyorsun ki işçi elbisesiyle buradayım. İş yerinden de zar zor iki saatliğine izin aldım. Haberim olsaydı sana en az kırk tane kefil getirirdim ama şimdi kefilim yok. Lütfen idare et ve ödemeyi yap." Memur ise: "İlla ki kefil isterim." deyince ben de sinirlendim. Nüfus cüzdanımı çıkardım adamın önüne sertçe koydum. Adam, yaptığım hareketten dolayı afalladı. "Bak gardaşım." dedim. "Ben Elazığ'lıyım ve Ağın'lıyım. Bundan daha iyi kefil olur mu?" demek nasıl bağırdıysam bir de fark ettim ki bankanın bütün müşterileri ve personeli bana bakıyor.

Derken yanıma yetkili olduğunu düşündüğüm bir beyefendi geldi. "Ne o beyefendi, niçin bağıırıyorsunuz?" deyince, ben de aynen

durumu anlattım. Elazığ'lı ve Ağın'lı kimliğimin bana kefil olacağını söyledim. Adam şaşırıp ve bana: "Ağın'dan falancayı tanır mısın?" diye sordu. Ben de tanıdığımı söyleyince yetkili kişi ikna oldu ve benden ısrarla kefil isteyen banka memuruna hitaben: "Arkadaşın kefilliği tamamdır. Kendisine ödeme yapabilirsiniz." dedi.

O an o kadar sevindim ve memleketimle aynı zamanda Ağın'lı olmakla o kadar gururlandım ki sanki o bankayı bana bağışladılar. Düşünebiliyor musunuz, Elazığ'lı ve Ağın'lı biri olmak insanların gözünde o kadar makbul ve itimada şayan bir durum ki bir bankacı, sadece Elazığ'lı ve Ağın'lı olmamı kefil olarak kabul etti. Bunda, biz Ağın'lıların yaşadığı düzgün, ilkeli ve namuslu hayatın; insanlarla olan güzel ilişkilerimizin, aynı zamanda derin ve zengin kültürümüzün çok büyük bir etkisi var.

İnsanların bu kadar bozulduğu ve bizim oraların tabiriyle: "İtin izinin kurdun izine karıştığı..." bu zamanda bile hangi mağazaya gitsem veya hangi ortama girsem Ağın'lı olduğum öğrenilince bize olan güzel ve itimat dolu bakışların farkına varıyorum. Bununla ne kadar gurur duysak azdır.

Çünkü siyasi, dünyevi veya uhrevi görüşü ne olursa olsun bizlerin ortak bir hüviyeti var: O da Ağın'lı olmak... Uzaklarda, gurbette yaşayan Ağın'lılar eminim ki bir Elazığ fotoğrafı görse veya bir memleket havası dinlese aynen benim gibi gözleri yaşıyor ve bütün tüyleri diken diken oluyordur. Bir Elazığ'lı ve Ağın'lı olmaktan hayatımın her anında gurur duydum. Sevgiler ve saygılarımla...

Bomba: Günümüzden 70 veya 80 sene önce yaşanmış bir olayı rahmetlik babam (Çuhadargilin Sabri) bana anlatmıştı. Ben de bu olay unutulmasın ve daima anlatılsın diye siz değerli okuyucularla paylaşayım dedim. Yanlışımız veya eksiklerimiz olursa okurlar kusura bakmasın artık.

Taa o zamanlar, Eğin veya Arapkir tarafından ne idüğü belirsiz, 20-30 kişilik bir göçebe kabile Ağın'a geliyor ve Kuzgeçe Mahallesiindeki boş bir eve kimseye sormadan yerleşiyor. Haber kısa sürede tüm Ağın'a yayılıyor ve Ağın'lıların rahatı kaçıyor. İnsanlar ister istemez, tanımadıkları ve hiç güven vermeyen bu kabileden tedirgin oluyorlar. Nasıl edelim de bu kabileyi kavga etmeden, jandarmalık olmadan ve kimse yaralanmadan başımızdan savalım diye kara kara düşünmeye başlıyorlar. Nahoş bir vaziyette bu insanları kovmak da Ağın'ın adını lekeler diye düşündükleri için en akıllı ve en pratik çareyi düşünmeye koyuluyorlar.

Derken üç-beş kişi aralarında konuşup, anlaşıp Kadiyoran Mehmet Dayı'ya gidiyorlar. Kendi kendilerine diyorlar ki bizim derdimize olsa olsa Mehmet Dayı çare olur. Kadiyoran Mehmet Dayı da o zamanlar Ağın'ın en bilge kişisi. Saatçilik, tüfek tamir ve yapımı, motor tamiri, elektrikçilik vs. aklınıza ne gelirse tamir eder, elinden her iş gelir, bilmediği ve anlamadığı hiç bir şey yoktur. Aynı zamanda aydın ve arif biridir.

Mehmet Dayı bunların dertlerini dinledikten sonra şöyle 5-10 dakika düşünüyor: "Bu işi hallederiz ama bana ağzı sıkı dört kişi lazım. Yoksa bu iş olmaz." diyor. Dört ağzı sıkı kişi çabucak bulunuyor, görev taksimatı yapılıyor ve operasyon başlıyor.

Hemen bir futbol topu büyüklüğünde kuru sıkı bomba, 9-10 metre uzunluğunda dinamit fitili ve bol miktarda sivri dikenli çalı ayarlanıyor. İki kişi dama çıkıyor ve evin bacasından kuru sıkı bombayı sallandırıyor. Diğer iki kişi de evin kapısının önünü o biçim çalıyla dolduruyorlar. Derken upuzun fitil ateşleniyor...

Saat sabahın ikisi veya üçü.. Uykunun en tatlı zamanı. Mevsim güz ve hava soğuk... Evlerin salonlarında sağır sessizlik eşliğinde kor çıralar ve gaz lambaları sönmeye yüz tutmuşken birden bire kulakları sağır eden korkunç bir patlama duyuluyor. Ağın'da yer yerinden oynuyor. Kurusıkı bomba öyle bir patlıyor ki Ağın Ağın olalı böyle bir gürültü duymamıştır. Bizim Kadiyoran Mehmet Dayı ve dört neferi de olan biteni Osman Tepesi'nden seyrediyorlar. Fitili yaktıktan sonra koşarak Osman Tepesi'ne seyre gitmişler.

Patlamanın korkunç sesiyle, neye uğradığını şaşırıp ve top mermisi gibi yataklarından fırlayan göçebeler, tatlı canlarını kurtarmak için can havliyle kendilerini kapıdan dışarı atıyorlar ki, al sana bir sürpriz daha... Dışarı her çıkan kişi acımasız çalılara dolanmıyor mu? Çalıların içinde o biçim debelenmiyorlar mı? Göçebelerin her tarafları diken oluyor. Sabaha kadar o karanlıkta derilerinden, ellerinden, üstlerinden başlarından diken ayıklıyorlar ve Ağın'ı hemen terk ediyorlar. İşte gidiş o gidiş... Ağın'lılar da kendilerini huzursuz eden bu davetsiz misafirlerden bir güzel kurtuluyor.

Hepsinin ruhları şad olsun...

* **Mahir BAYKUT:** Ağın Hacıyusuf mahallesinden emekli.

Sivil Toplum Kuruluşu Olarak Dernek ve Dernekçilik...

M.Raşit ÖZMEN

Bilindiği gibi insan sosyal bir varlıktır ve içinde yaşadığı topluma karşı bir takım sosyal sorumlulukları vardır. Her şeyi devletten beklemeyen bir anlayışla bu sorumluluk duygusunun gereği kâr amacı gütmeyen, siyasi otorite kullanmadan, gönüllülük esası üzerinden bir araya gelen kişilerin oluşturdukları sivil toplum kurumları özellikle kamu sektörünün etkin olmadığı alanlarda çok büyük fedakârlıklarla önemli faaliyetler üstlenmekte ve devletimizin yükünü hafifletmektedirler.

Milli kültürümüzdeki özveri, fedakârlık, yaşatma duygusu ile yaşama, herkesle diyalog, herkesi kendi konumunda kabul ederek birbirini ayıran değil birleştiren özellikleriyle tanıma arzusu, farklılıkları toplumun zenginliği olarak görme ve bu farklı kimliklerle beraber ortak amaçlar etrafında insanca hizmet etme duygularından kaynaklanan sivil toplum anlayışını dünyaya ilk kez kazandıran da yüce milletimiz olmuştur.

Bir ülkede sivil toplumun belirli bir olgunluğa ulaşmış olması toplumsal barış ve huzurun da önemli bir göstergesidir. Huzurlu toplumlar ve güçlü demokrasiler ancak sivil iradenin devlete destek veren gayretleriyle oluşmaktadır. Dünyanın en uzun ömürlü devletleri de bu birlikteliği samimi olarak sağlayabilmiş olan devletlerdir. Bu yönüyle Sivil Toplum Kuruluş'ları (STK) "Demokrasinin sosyal sigortası" olarak da algılamak mümkündür.

Günümüzde tüm demokratik ülkelerdeki binlerce sivil toplum kuruluşu çeşitli alanlarda insanlığa hizmet ederek bu huzur ve barış sürecine katkıda bulunmaktadır. Ülkemizde halen yaklaşık yüzbin STK aktif olarak sosyal, kültürel, çevre, eğitim, insan hakları, spor vs. alanlarda görev yaparak halkımıza hizmet vermektedir. Bu genel toplam içerisinde Malatya ilimizdeki dernek sayısı bugün itibarıyla 924 'tür. Bu derneklerin 713 tanesi il merkezinde, 211 tanesi de ilçelerimizde faaliyet göstermektedir.

Bu diyalog anlayışına ve sinerjiye her

toplum her zaman ihtiyaç duymuştur. Bizim de her zamankinden daha çok bugün ülke ve millet olarak bu birlikteliğe ihtiyacımız vardır. AB kapılarının aralandığı bir dönemde ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ün gösterdiği çağdaş medeniyet seviyesine çıkma yolunun da buradan geçtiğine inanıyoruz.

AB uyum yasaları çerçevesinde ele alınan en önemli konulardan biri STK'ların sadece takip edilen kurumlar değil, aynı zamanda desteklenen ve önleri açılan kurumlar haline getirilmesi olmuştur.

Avrupa Birliği uyum sürecinde taraf olduğumuz insan hakları sözleşmeleri ile üye olduğumuz kuruluşlar tarafından geliştirilen normlar ve Avrupa Birliği komisyon Raporları dikkate alınarak hazırlanan 5253 sayılı Dernekler Kanunu tasarısı 04.11.2004 tarihinde kabul edilerek kanunlaşmıştır. Yasa 23.11.2004 tarih ve 25649 sayılı Resmi Gazete 'de yayınlanmıştır.

İçişleri Bakanlığı bünyesinde kurulan Dernekler Dairesi Başkanlığı 81 ilde de İl Müdürlükleri seviyesinde temsil edilmeye başlanmış olup kuruluş tarihinden bugüne kadar sivil toplumun önünü açma, iş ve işlemlerin kolaylaştırılması adına çok önemli çalışmalar yapılmış ve yapılmaktadır. Derneklerin kuruluş aşamasında, faaliyetlerini sürdürdükleri süre içerisinde ve faaliyetleri sonlandırma işlemlerine kadar olan süreçte bütün resmi iş ve işlemleri ile 2860 sayılı yasaya göre yardım toplama faaliyetleri, lokal açma, proje çalışmaları tümüyle müdürlüğümüz tarafından yürütülmektedir.

DERNEK; 5253 sayılı yasanın 2/a maddesinde "kazanç paylaşımı dışında, kanunlarla yasaklanmamış belirli bir ortak amacı gerçekleştirmek üzere en az yedi gerçek veya tüzel kişinin, bilgi ve çalışmalarını sürekli olarak birleştirmek suretiyle oluşturdukları tüzel kişiliğe sahip kişi toplulukları" olarak, tarif edilmiştir. Buna göre maddede zikredilen özellikleri taşıyan herkes dernek kurabilir.

Dernek kurmak için en az yedi kurucu üyenin açık kimliklerinin yazılı bulunduğu dernek kuruluş bildirimi ve üyeler tarafından hazırlanmış ve imzalanmış dernek tüzüğüne dair verilmesi halinde evraklar üzerinde gerekli incelemeler yapılarak dernek kuruluş işlemleri tamamlanarak, kütüğe kaydedilir. Dernek geçici yönetim kurulunca verilen dernek tüzüğü ilgili yasalar çerçevesinde incelenerek tasdik işlemleri yapıp ilgili derneğe teslim edilir. Yasa gereği tüzüğün tasdik tarihinden itibaren ilk altı ay içerisinde dernek ilk genel kurulunu yapmak zorundadır. Bu süre içerisinde genel kurul yapmayan dernek mahkeme kararıyla kapatılmaktadır.

Geçtiğimiz on yıl içerisinde Dernekler İl Müdürlükleri her türlü alt yapı çalışmalarını tamamlayarak tamamen sivil irade haline gelmiştir. Bakanlığımızın ve Sayın Valilerimizin sağladıkları her türlü alt yapı, teknik donanım ve personel takviyesiyle Türkiye genelinde il müdürlüklerimiz çalışmalarına başarıyla devam etmektedir.

Bilindiği gibi AB uyum yasaları çerçevesinde değiştirilen 2908 sayılı Dernekler Yasası 5253 sayılı yasa ile büyük oranda değişikliğe uğramış, Dernekler Yönetmeliği, 2860 sayılı Yardım Toplama Kanunu ve diğer uygulamalara ait yayımlanmış ve yayımlanmakta olan genelgelerle derneklere ait iş ve işlemlerin önü giderek açılmakta, dernekçilik çok kolay ve cazip hale gelmektedir. Müdürlüklerimize halen sendikalar ve siyasi partilerde katılmış olup inşallah bu büyüme bütün sivil toplum kuruluşlarının bir çatı altında toplanacağı “Sivil Toplum Genel Müdürlüğünün” kurulmasını çabuklaştıracaktır. Bakanlığımızın 2010 yılında derneklere yardım olarak başlattığı proje çalışması ve ilimizde uygulanan SODES (Sosyal Destek Projeleri) projeleri, derneklere maddi kaynak açısından etkin çalışmaları konusunda önemli bir gayret kazandırmaktadır. Bu hizmetlerden sonuncusu yine Bakanlığımızın 2012 yılında başlattığı DERBİS (Dernekler Bilgi Sistemi) Projesi tamamlanmış, Şubat 2013 den itibaren uygulamaya konulmuştur. Bu projenin tanıtımı ve dernekçilerimizin programı kullanabilmeleri için

almaları gereken mail ve şifre verme işlemleri iller bazında süratle devam etmektedir. Derneklerimiz nevilere göre grup grup toplantıya alınmış DERBİS ile ilgili detaylı bilgi verilmiştir. Sistem hem dernekçinin, hem de ilgili dernekler biriminin, giderek Bakanlığımızın işlerini kolaylaştıracaktır. Dernekçiler dernek kurma işlemleri dahil olmak üzere birimlerimize bir bilgisayar tuşu mesafesinde yakın olacaklardır.

Kurumumuzun hizmet verdiği dernek nevilere engelli, çevre, eğitim, toplumsal değerleri yaşatma, gıda-tarım, hak ve savunuculuk, imar, şehircilik, insani yardım, kamu kurumlarını ve personelini destekleyici, kültür-sanat, mesleki dayanışma, sağlık, şehit yakını, spor, yaşlı ve çocuklara yönelik, uluslararası teşekküller, dini hizmetler ve düşünce temelli dernekler olarak sınıflandırılmıştır.

Ancak derneklerimiz içerisinde kadın derneklerimiz ve çocuk derneklerimiz yok denecek kadar azdır. Hedefimiz ailemizin ve toplumun mimarı olan kadınlarımızın ve çocuklarımızın sivil toplumun her dalında söz sahibi olmalarını sağlamak olacaktır.

Bir Ağın’lı olarak çok değerli çalışmalar yapan ve bir “Hemşeri Derneği” olan Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği’nin çalışmalarını gururla takip ediyorum. Hemşerilerimizin yukarıda belirtilen nevilere yeni dernekler açmalarını etkinliği olan derneklere üye olarak faaliyetlerini arttırmalarını istiyoruz.

75 milyon insanın yaşadığı ülkemizde yüzbin derneği olması, bu konuda yapılacak çok işimizin olduğunu göstermektedir. Zira bir örnek verecek olursak 5,5 milyon nüfusa sahip Danimarka’daki derneklerin üye sayısı 16,5 milyon olarak görülmektedir. Yaklaşık her şahsın ortalama en az 3 dernek üyeliği bulunmaktadır.

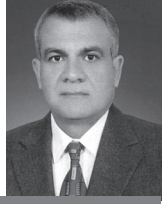
Bu vesile ile bütün Ağın Dergisi okurlarını ve tüm hemşerilerimizi sevgi ve muhabbetle selamlıyorum.

*** M. Raşit ÖZMEN**

Malatya İl’i Dernekler Müdürü
Ağın Hacıyusuf mahallesinden

Öğretmen, Yazar Selçuk AYBEK

M. Kamil ATEŞ

2011 yılında Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Yönetimin’de görev aldığım günlerde, derginin yazı dokümanları arasında Sayın Selçuk Aybek’e ait çok sayıda hikaye yazılarının olduğunu gördüm. İlk önceleri Selçuk Aybek’in Ağın’lı olduğunu sanıyordum. Ancak çevremdeki arkadaşlara sorduğumda, Selçuk Bey’in aslen Bandırma’lı olduğu,ancak Ağın Ortaokulunda 1956-1959 yılları arasında öğretmen olarak görev yaptığını,fakat Ağın’lılarla olan gönül bağını aradan 53 yıl geçmesine rağmen koruduğunu öğrendim.Hatta görüşebildiğim öğrencilerinden Sayın Hakkı Akbaş,Sayın Mevlüt Öksüzöğlü hala öğretmeni ile görüştüklerini söylediler.Öğrencisi olan bazı hemşerilerimiz,Ömer Demirkol, Enver Bozkurt, Naci Tunç, Latif Erbaş, Osman Cumurcu, Mehmet Aksoy, Edip Oğuz olduğunu söylediler. Ayrıca Ağın Ortaokulun’da birlikte çalıştığınız. Öğretmen Nurettin Atalay’ında selamlarını iletmek isterim.

Selçuk AYBEK

Dergi aboneliğinin yanında yazıları ile de bizi destekleyen öğretmenimiz,son iki yıl içerisinde yeni hikaye yazıları, yapmış olduğu yurt dışı gezi notlarının yan ısıra yeni yayımladığı “Kimse Bana Sevgilim Demedi” isimli kitabını imzalama nezaketini göstererek bize gönderdiler. Bu davranışından dolayı teşekkür eder,saygılarımı iletmek isterim.

Sayın Selçuk Aybek öğretmenliğe başladığı 1956 yılından bu yana kadar eğitimciliğini sürdürmenin yanında Türk Dili ve Edebiyatı konusunda eserler yayınladığı gibi,edebi eserlerde yayınlayarak üretgenliğini sürdürmektedir.Öğretmen olarak resmi ve özel öğretimde 41 yıl çalışmanın yanında, ilk baskısı 1969 yılında çıkan 12 tane kitap yayınlanmıştır.

İnkilap Yayınları tarafında 2013 yılında yayımlanan son kitabı “Kimse Bana Sevgilim Demedi” yaşamın içinden alınmış 31 tane hikayeden oluşuyor. Yazar “Amacım eğlendirmek,etkilemek değil,düşündürmek, olayların derin saklı yanlarını göstermek olduğunu” söylüyor. Yazar, hikayelerinde yaşam gerçeğini, ellerinden bir şey gelmeyen çaresiz insanların mutluluk ve hüznünü anlatıyor.

1936 Bandırma doğumlu olan yazar,ilk görevini 1956-1959 yılları arasında Ağın Ortaokulunda Türkçe Öğretmeni olarak yaptı.O günden bu güne kadar Ağın’lı öğrencileri,dostları ve Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği ile bağını kaparmayan Sayın Selçuk Aybek,Ağın Düşün ve Sanat Dergisi yazarlığını ve dergi aboneliğini sürdürmektedir.

Değerli öğretmenimiz Selçuk Aybek’e sağlıklı, mutlu, bol yazılı nice yıllar diliyorum.

Selçuk Aybek’in Biyografisi ve Eserleri...

Öğretmen yazar. 1936’da Bandırma’da doğdu. Ana tarafından 300 yıldır Bandırma’lı Müderris Hasan Tahsin Hoca’nın torunudur. Aile fertlerinin çoğu öğretmendir.

Bandırma Evyapan İlkokulu (1948) ve Bandırma Ortaokulu (1951) mezunudur.

Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsü’nden edebiyat grubu öğretmeni olarak mezun olmuştur. (1956)

İlk ataması Ağın/Elazığ Ortaokuludur (1956-1959). 27 Mayıs 1960 İhtilalinde yedek subay öğretmen olarak Mersin 3. Ast. Sb. hazırlama Ortaokulu’nda çalışmıştır.

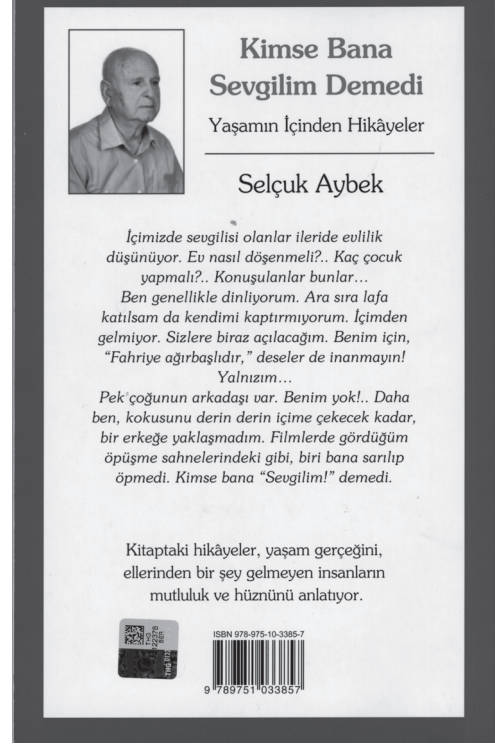
Sırasıyla Maden/Elazığ (1960-1966), Keşan/ Edirne (1966-1971) ve Bandırma Ortaokullarında çalıştı (1971-1984).

1974-1978 yılları arasında, Almanya'ya sınavla Türk işçi çocuklarına öğretmen olarak gönderildi. Dönüşte, Bandırma Ortaokulu'ndaki görevine devam etti. 1984'te buradan emekli oldu. 1998'e kadar Bandırma Özgür ve Bursa Aşama Dersanelerinde, Üniversite ve Liseler Türkçe-Edebiyat hazırlık derslerine girdi. Toplam hizmeti resmi ve özel 41 yıldır.

• **Türkçe - Edebiyat Üniversite Hazırlık** (1994 İnkılâp Kitabevi)

• **Dil ve Anlatım Bozuklukları** (Üniversite Hazırlık, 2002: İzmir/ Oran Yayıncılık)

• **Lise Sınavları Türkçe Hazırlık** (2002: İzmir / Oran Yayıncılık)

Selçuk Aybek, Milli Eğitim Bakanlığı Onur Kartı sahibidir. BE-SAM (Bilim ve Edebiyat Eseri Sahipleri Meslek Birliği) ve ADD (Atatürkçü Düşünce Derneği) üyesidir.

Selçuk Aybek, genel tutumuyla gerçekçi ve duygusaldır. Roman ve hikâyelerindeki kişiler, etrafımızdaki küçük insanlardır. Gözleme önem verir. Eserlerini günlük konuşma diliyle, sade, yapmacıksız kaleme alır. Halka seslenebilme amacını güder. Özel yaşamında öğretmen Nâlan Aybek'le evlidir. Sevi ve Sezi adlı iki kızı, Lily adlı torunu vardır.

Bilimsel Eserleri:

• **Türkçe - Dilbilgisi - Edebiyat - Kompozisyon ve Güzel Konuşma ve Yazma Sözlüğü** (1. Baskı 1969 ve 2. Baskı 1994 - İnkılâp Kitabevi)

• **Türk ve Dünya Edebiyatından Güzel Örnekler** (1999 İnkılâp Kitabevi)

• **Türkçe İlköğretim 6-7-8. sınıflar ders kitapları.**

Edebi Eserleri:

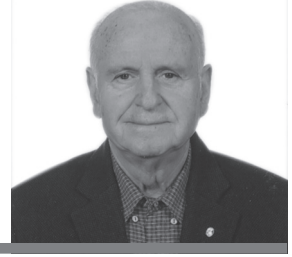
• **Savaş, Göç ve Sarayda Aşk** (İnkılâp Kitabevi - 2005) Plevne Savaşı'ndan (1878) sonra, Balkanlardan Rus ve Bulgar zulmünden kaçanların dramı. Belgesel roman.

• **Kurtuluş Namlunun Ucunda** (İnkılâp Kitabevi - 2006) Balkan, 1. Dünya Savaşları, Kuva-yi Milliye, Kurtuluş Savaşı dönemlerinde, Bandırma ve çevresinde görülen olayları konu alır. Belgesel roman.

• **Çocuk ve Savaş** (İnkılâp Kitabevi - 2007) 2. Dünya Savaşı yıllarındaki sefalet, korku ve hastalıkları yaşayan yazarın, olaylara çocuk gözüyle bakışı. (Anı)

Ninem Marinam

Selçuk AYBEK

**Selçuk Aybek'in son kitabı
"Kimse Bana Sevgilim Demedi" kitabından
bir hikaye...**

**"Ninem Marinam" siz okuyucularıma
sunmak istiyorum.**

Biz, Güney Amerika'da Arjantin'de yaşıyoruz. Ninem Marinam anlatırdı. Buraya Türkiye'den gelmişiz. Anavatanımız Türkiye. Ailemin kökleri oradanmış. Güney Marmara'da deniz kıyısında bir köydenmişler. Ninem, anlata bitiremezdi. Zeytinlikler, bağlar, dutlar... Yağcılık, şarapçılık ve ipek böcekçiliğiyle uğraşırlarmış. Durumları iyiymiş. Köyde Ermeniler dışında az sayıda Türk de yaşarmış. Çok güzel komşuymuşlar; Ta ki Birinci Dünya Savaşı'na kadar... Sonra, araya düşmanlık girmiş. Arkasından Kurtuluş Savaşı... Sonuç? Dünyanın öte ucundayız...

Ninem burada gömdük. Ana babasının mezarları orada. Ben çok merak ediyorum. Yaşadıkları köy nasıl? Yamacı ikiye bölen vadide bir dere varmış. Düzlukte bahçeler.. Ağaçlar.. Evler... Onların ki iki katlı ahşapmış. Kapıdan girişte, evin süt, yoğurt ihtiyacı için, birkaç keçinin ve ineğin bağlandığı ahır... "Oradan, merdivenle üst katta sofa, yarlarda odalar falan..."

Ben duygulu ve geçmişine bağlı bir torunum. Oraya gideceğim. Yol biraz uzun; uçakla Londra ... Aktarmalı İstanbul. Artık, köye nasıl gidilir, orada öğrenirim. İki erkek kardeşimi de götüreceğim.

Geldik, köydeyiz. Meydan, ninemin de bahsettiği granit ile kaplı. Yamaçta, kapanmış taş ocakları görülüyor. Ara sokaklarda, o günlerden kalma harap üç dört ahşap ev var. Bizimki derenin başındaymış.

Oraya kadar gittik ama bir şey göremedik. Epey dolandık. Biz bakınırken bir kapı açıldı, ne aradığımızı sordu. Ninemden öğrendiğim kırık dökük Türkçe'yle anlattım. Bu tarafta, hiç eski ev kalmadığını söyledi. Yüzünde düşmanlık yoktu. Kardeşlerim biraz sıkıntılıydı. Köyün kenarında eskiden kalma bir iz aradık. Bir mezar taşı filan... Üzıldük...

Köy meydanında, çeşme başında, kısa pantolonlu, yaşlı bir amca gördüm. Köydeki yazlıklılardan biriydi herhalde. Aydın bir kişiye benziyordu. Ona doğru yürüdüm. Beni gördü, yaklaştı. El kol yardımıyla destekleyerek sordum.

-Merhaba! İyi günler! Biz Arjantin'den geldik. Ermeniyiz. Ninem buralı. 1915'lerde göç etmiş. Bize hep, doğduğu, büyüdüğü bu köyü anlattı. Buranın hasretiyle öldü.

Gözüm yaşlandı.

-Köyde eskiden kalma neler var?

Amcanın yüzünde, bana acıdığını gördüm. Elini sırtıma koydu. Biraz durdu. Üzgündü..

-Hoş geldiniz kızım.. Evet. Dünya Savaş'ında böyle şeyler oldu. Büyük devletler, asırlardır birlikte yaşayan komşuları, birbirine düşman etti. Kan döküldü. Kaçanlar kaçtı.

Hüzünlüydü. Şanslıydım. Beni anlayacak birini bulmuştum.

-Eskiden kalma, yıkık üç dört ev var. Baktınız mı?

-Baktık. Onlar değil. Nineminki derenin başındaymış. Derman Çeşmesi'ne yakın. Durdum.

-Biraz ilerde mezarlık varmış. O da yok.

Bunları bir şikayet gibi değil, içimden gelen acıyla söylüyordum. Kardeşlerim Türkçe bilmediklerinden sessizdiler.

- O günlerden bir kilise harabesi var. Gördünüz mü?

Sevdiğinin ölüsüne, morgda rastlayan biri gibi, beni merak ve korku sardı.

Yutkundum.

- Görmedik...

-Sizi oraya götüreyim.

Önümüze düştü.Dere kenarındaki ağaçlık yoldan yürümeye başladık. Yolun ortasından yukarı saptık. İlerde, yamacın eteğinde, pek güzel bir ev vardı. Oraya geldik. Bahçe duvarındaki kesme taşlar eskidi. Öndeki amca yavaşladı. İçimden, "Geldik galiba!" dedim. Taşları okşadım. Önümüzü kapatan çiti geçtikten sonra dondum kaldım.

Ne görüyordum Mermer döşeli boş bir alan... Yerlerde taşlar.. Arkada kilisenin ayakta kalan mihrabı.

Allahım! Ninem buraya yıllarca gelmiş. O şimdi yanımızda... Ellerim yüzümde, gözlerimden yaşlar süzülüyor. Nefesim tutuluyor. Çıt yok. Donmuş gibiyiz..

- İçeri girelim.

Amcanın sesiyle kendime gelmeye çalışıyorum. Hayal içindeyim. Kulağıma, duaya gelmiş köylülerin sesleri geliyor sanki.. Ninem yanımızda.. Temiz giysili kadınlar, ellerinden tuttuğu çocuklar, fesli erkekler etrafımızda.

Yıkık mihraba çıkıyoruz. Küçük kubbesi yarı çökmüş. Yanındaki duvarlardan birazı ayakta. Arkada rahip odası görülüyor. Aralardan, incirlerin koca yapraklı dalları çıkmış.

Çatlak, kıvrık mermerleri tek tek seviyorum. Salona inen merdivene oturuyorum.

Ninem yanımda konuşuyor. "Güzel torunum! Nasıl, beğendin değil mi? Dediğim kadar varmış... Gördüm.. Ah! Ah!!"

Göz yaşlarım gene başlıyor.

Amca, bu gerilimli ortamda sessiz kalıyor. İçimizdeki fırtınanın dinmesini bekliyor. Oturmuş, bize, taşlara bakıyor. Sonra kalkıp incir koparıyor, bize veriyor. Ninenin ikramı bunlar. Dalgın yiyoruz.

Kardeşim resim çekiyor. Amca da aramızda. Onu hep hatırlayacağız. Buradan ayrılmak istemiyorum. "Biraz daha kalalım!..." diyorum.

Amca kırık mermerlerden üç küçük parça alıp bize veriyor.

-Bunlar hatıra olsun.! İnşallah gene gelirsiniz, diyor.

Babama benziyor... Duygulu ve anlayışlı. Sarılıp öpüyorum.

Elim, ninem Mariam'ın avucunda... 'Bak güzel kızım ! Gene bekliyorum .Unutma emi?

Kendimi zor tutuyorum. Islanan yanaklarımı, elimin tersiyle kurularken, ona söz veriyorum: "üzülme! Gene geleceğiz."

**BİRİMİZ-HEPİMİZ
HEPİMİZ-BİRİMİZ İÇİN.
AĞIN, AĞIN'ı İÇİN...**

BİZE YARDIM EDİN Kİ DERGİMİZ HEP ÇIKSIN... (*)

268 Kilometrekarelik bir Yüzölçümüne,

17 Köy, 7 Mezra ve 9 Mahalleden oluşan AĞIN ve

Adrese Dayalı Kayıt Sistemine göre(2006) Ağında ikamet eden toplam 2781 kişi. AĞIN nüfusuna kayıtlı 10248 Kadın, 9625 Erkek toplam 19873 kişi için kuruldu bu dernek ve bu dergi 1967 yılından buyana binbir emek ve zahmetle sizin için çıkıyor, çıkarılıyor...

Biz inanıyoruz ki;

Memleketlerine olduğu kadar birbirlerine de kalpten bağlı olan AĞINLI'lar, kalabalık bir ailenin anlaşmış, kaynaşmış ve bölünmez bir bütün teşkil eden fertleri' dirler... Onlar kendi derneği olan "AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ" ni ve kendi dergisi olan "AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ" ni dün olduğu gibi, bugün de desteklemeye ve yaşatmaya devam edecek, aıdat ve bağışlarını zamanında ödeyecek ilgililere desteğini sürdüreceklerdir...

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nin 2014 yılı bağış miktarı asgari 40 TL olarak belirlenmiştir.

Her şey için teşekkürler...

AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ

Yönetim ve Denetim Kurulu Başkanlığı

(*) Düzeltme: Bir önceki sayımızdaki Ağın Düşün ve Sanat Dergisine ait asgari bağış miktarı olarak gösterilen 40 TL'si, Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğine ait asgari bağış miktarıdır. Yukarıdaki duyuruda düzeltilmiştir. Bilginize sunarız.

HAKKO

Osman GÜLER

Hakko, köyümün bir gönül yatağıydı. Orada en güzel sevgiler tomurcuklanır, gonca olur, büyürdü. Bir güzel ses, kaçamak ve ateşli bir bakış, hoş bir hareket, bir yumuşak yürüyüş halinde sevda cenneti idi bizim Hakko.

Hakko Çeşmesi

Delikanlı oturmuştur, yontulmuş ve uzatılmış uzun hezanın üstüne, Dayamıştır sırtını asırlık dut ağacına. Yüreğinde Hatice, Emine, Ayşe ya da Fatma'sı... ve dudağında bir türkü :

**Sel değilim akam akam durulam,
Yer değilim karış karış yarılam,
Gül değilim deste deste derilem,
Gölgen oldum ardın sıra gezerim.**

Delikanlı bir gönül kozası dokurken, onun güzel başını gölgeliyen dallar, yapraklar, kuşlar havaya serinlik, hoş koku, tatlı ötüşler katarlar. Tüm bu tablo, olduğu gibi Hakko'nun durgun havuzuna aksetmiştir. Hakko'nun sekisine oturmuş, az bulunur bir rahatlıkla abdest alan Hafız gilin Süleyman Dayı, suyun aynasında kendisini de seyretmektedir. Daha doğrusu gençliğin en tatlı sahnelerini bu tabiat perdesinde ve sahnesinde görmektedir. Onun

için değil midir ki köyümün yaşlıları büyük bir anlayış içindedirler. Bu bir yüksek ahlâk görüşüdür. Sevgi ile çarpan bir yüreğin, doğanın verdiği düşünce ve mantığın eseridir, bu görüş.

Delikanlının tarla dönüşü, ya da kürek omuzunda bahçeye gidişi sırasında, biraz nefes almak için Hakko'ya uğradığını kim söyledi genç kıza? Penceresine konan serçe mi? Damına uzanan dal mı? Yoksa yaz güneşinin işi mi bu? Belki de havadaki gül kokusu, iğde kokusu haber verdi genç kıza. Hakko'nun suyu nasıl kaynar, akarsu gürül gürül kızın duygularında, gönlünde de öyle bir kaynama oldu.

**Yüce dağ başında karsız, dumansız
Yandım ateşine dinsiz imansız.
Cenneti âlâya giremem sensiz,
Cehennem narına yansak beraber.**

Sanki kıyamet koptu birden, sessiz işlerken elindeki dantelini, sıçrayıp doğruldu genç kız. Bakraşlarını kaptığı gibi attı kendini sokağa. Az sonra kendini Hakko'nun gölgelik dünyasında buldu. Bakracın biri yerde beklerken, diğeri çalkalandı ve suyun gümüş yerinden daldırılıp çıkarıldı. Diğeri de aynı şekilde dolduruldu. Genç kız şöyle bir yan döndü. Mahmutgil'in bahçeden tarafa döndü, örtüsünü çözdü, sonra doladı. Bakraçları aldı, süzülüp uzaklaştı. Suya gelmek, bahanesiydi, ama kimseyi de görmemişti. Bakamamıştı ki hicabından. Olsun! Sevdigi orda idi ya. Orada olmasa ne gam! Gönülde bulunanın yokluğu mu olur. Orada yoksa şimdi Kam yolundan Hakko'ya çıkacaktır. Belki de Taşlı Dut'un arkasından görünecektir. Göz kapakları süzgülün ve önde, gönül gözü aydınlık.

*Yüz anahtar, yüz anahtar,
Dil kilit, yüz anahtar.
Kilitlidir gönül evi.
Açamaz yüz anahtar.*

Hakko'nun sabah vakti, Hakko'nun öğle vakti, ikindisi akşamı, hele yaz aylarında yatsı vakti başka bir haz katar insanın ruhuna ve de bedenine.

İmam Hasan Efendi abdest alırken Şih Dayı, yahut Bekir Efendi ezan okurdu. Kara Süleyman Dayı geç kalmıştır. Fakir Emmi çoktan camide halvet olmuştur. Kortikoğlu, Hakko'nun köprü taşının üstünde, kolları sıvalı, sanki sefere çıkan Barbaros'tur. Dallarda yüzlerce karga çırpınarak dal değiştirirler. Kayalıklarda bir horoz öter. Hasan onbaşigil'den bir gıdık melemesi gelir. Ay, kavakların tepesine çıkmış kahkahayla gülüyor. Karşı bağlardan bir hoyratın tatlı nağmesi köyün uykulu yüzünde dalgalanmaktadır.

*Derde Kerim, derde Kerim,
Gam derer, dert ekerim.
Yas tutma deli gönül
Mevlâ her derde kerim.*

Annem, köyün sevgili İnci Bacı'sı ayvanda namazını selâmladı. Karşıda, mezarlık yoluna bakıp, Cümle Ümmeti Muhammed ile birlikte Osman'ını Nuri'sini Tanrı'ya emanet etti. Bir de düşündü ki dutlar değmişti, yavrularının mektepten dönme zamanıydı. Burnunun ucu sızladı. Gözyaşları çenesine aktı. Ah hasretlik, evin yıkıla. Boğuk boğuk seslendi :

*Kafkasya'da bir yazısız taşım var
Kucağımda iki yavru Koçum var;
Dert bir yana çeker, hicran bir yana
Aman Allah ne belâli başım var.*

Kendini dışarı attı İnci Bacı. Hakko'ya yöneldi. O yalnız köylünün değil, cümle âlemin ferahlık aldığı Hakko'ya.

* **Osman GÜLER:** Şenpınar (Vahşen) Mahallesi'nden, Rahmetli Halk Ozanı.

Prof. Dr. Osman Nihat ERTAŞ

Ağın Şenpınar (Vahşen Köyü) Mahallesinden Nihat Ertaş, Fırat Üniversitesi Sivrice Meslek Yüksekokulu Bitkisel ve Hayvansal Üretim Bölümüne Profesör olarak atandı. Hemşerimizi yeni görevinden dolayı kutlar, çalışmalarında başarılar dileriz.

Sayın Osman Nihat ERTAŞ'ın özgeçmişi; 1968 Yılında Ağın ilçesinin Şenpınar Mahallesinde doğdum. İlk, orta ve Lise öğrenimimi Malatya'da tamamladım. 1986 yılında Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesine girdim. 1991 yılında Veteriner Fakültesini bitirdim. 1991-1992 yılları arasında askerlik görevimi yedek subay olarak Ankara 4. Ana jet Üs Komutanlığında yaptım. 1995 yılında Fırat Üniversitesi Veteriner Fakültesi Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları Ana Bilim Dalında Doktora sınavını

kazandım. 1997 yılında Fırat Üniversitesi Sivrice Meslek Yüksekokuluna Öğretim Görevlisi olarak atandım. 1998 yılında "Yumurta Tavuklarında Sıcaklık Stresinin farklı yemleme yöntemleriyle önlenmesi" konulu doktora tezimi vererek doktora unvanını aldım. Fırat Üniversitesi Sivrice Meslek Yüksekokulunda 2000-2007 yılları arasında Yardımcı Doçent olarak görev yaptım. 2007 yılında "Veteriner Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları" Dalında Doçent Unvanını aldım. 13 Şubat 2014 tarihinde Fırat Üniversitesi Sivrice Meslek Yüksekokulu Bitkisel ve Hayvansal Üretim Bölümüne Profesör olarak atandım. 1997-2014 Yılları arasında aynı meslek yüksekokulunda müdür yardımcılığı, bölüm başkanlığı ve yönetim kurulu üyeliği gibi idari görevlerde bulundum. Genel olarak "Hayvan beslemede aromatik bitkilerin kullanılması" alanlarında çalıştım.

İnanılmaz Amma Gerçek

Orhan ERCAN

2006-2007 Av döneminde Ben Orhan Ercan, Öğretmen Erhan Özçelik, Şoför Akif Özkan, Öğretmen Selahattin Öztürk, Çemişgezekli Malatya’da Şarkgaz Tüp bayii Fikri Kuşçu beş arkadaşı Ağın Samançayı (küzne), Armutlu Mz.(ecüzlü), Salkımlı Mz.(Venk) ile Keban Barajı Kozluk çayı vadisi arasında avlanırken, ben bir ara vurduğum kekliği arıyordum, arkadaşlardan geri kaldım.Onlara yetişeyim diye, kekliği bulamadım. Arkadaşlara kavuşmak için hızlı yürümeğe başladım.Ecüzlü’nün dereye geldiğinde (Şoför Halit Ballı’nın yazlık evinin önünde iken) arkadaşlar derenin karşısındaki düzde 2-3 el tüfek attılar, biraz sonra tepenin başından bana doğru gelen, Erhan, Akif, Selahattin ve Fikri göründüler. Erhan bana, “Orhan bir keklik vurduk sana doğru tepe aşırma düştü, biz göremedik, sen gördün mü?” diye seslendi, “Bende görmedim Geliyorum beraber ararız” dedim. Derenin içi Saz, Böğürtlen ve Çalılık olduğundan ben bildiğimiz yolağın karşıya geçmek için yürüdüm, Erhan “Orayı dolanma aşağıya in, ben sana az önce geçtiğim yolağı tarif edeyim” dedi. Oradan rahatlıkla geçerek bayırın orta kısımlarında bulunan Erhan’ın yanına gidiyordum bana seslendi, derenin ortasında bir saz sallandı, herhalde keklik oraya düşmüş olacak. Bende, yaralı hayvan o sazı sallayamaz dedim, ikna olmadı. Ben gözümü o noktadan ayırmıyorum, gelme git onu al dedi. Tarif ettiği o yerin yakınına gittim, bayıra güneş vurmuş buzlar çözülmüş her taraf çamur. Derenin içi çok sık çalılık bir şey görünmüyor, yamaçlarda çok kaygan, Erhan’ın itirazları üzerine dereye bir-iki taş attım,bir şey kıpırdamadı, arkadaş ben o derenin içine inmem dedim. Erhan “Sen orada bekle, ben geliyorum.” diyerek, bir hışım ile yanıma geldi şu tüfeğimi tut dedi.Yarım yıkılmış duvardan kayarak bir iki adımda derenin içine indi. Diğer arkadaşlar bayırın başında 10-15 m arayla oturmuş bizlere bakıyorlardı. Erhan’ın hareketleri şimdiki gibi gözümün önünde.Önce

sağ ayağı ile sazlara yan basarak duvarın üstüne çıktı, sonra sol ayağı ile dik duran sazları yana yatırarak üstüne çıktığı o an, büyük bir hışırta ve gümürleme ile sarsıldık, Erhan hızla yukarı doğru kalkıyordu. Tesadüfün bu kadarı da olamaz artık. Erhan tam sazların altında yatan Domuz’un üstüne basmıştır. Domuzlar avcılar veya köpekler tarafından sıkıştırıldığında meşe kümelerinde yatarak ön ayakları ile üzerine toprak ve gazelleri çeker,aynı timsahın suda yüzerken sadece başının görüldüğü şeklini alır. Dere içlerin de çalılıkların altına upuzun yatarak tehlike geçene kadar bekler. Fakat Köpeklerden kurtulamaz.

Erhan tam o sırada, bilinçli veya bilinçsiz kendini bana doğru attı, fakat kaygan bayırdan sadece sol ayağını duvarın üstüne koyabildi,sağ ayağını çamurdan dolayı yukarı çekemeyip domuzla doğru kayıyordu. Ben bir an domuzun başını gördüm, 7-8 cm uzunluğundaki dişlerini şakırdatıp 50-60 cm mesafedeki Erhan’ın sağ ayağını ısırmağa çalışıyordu, yer kaygan olduğundan domuzda derenin içine doğru kayıyordu.Tam o anda Erhan son bir çaba ile sağ ayağını da duvarın üstüne çıkarttı. (ben o anda elimde tüfek domuzun hareketlerini izlediğim için Erhan’a müdahalede bulunamıyordum.) Erhan yerden tam doğrulmamıştı,domuzda son bir hamle yaparak Erhan’a kavuşmak üzereydi, domuzla benim aram tahmini 2 m idi Erhan’da ikimizin ortasında (ben o zaman 59-60 yaşında idim, 4 defa domuz sürülerinin içinde kaldım. Tecrübelerime dayanarak silah sıkmadan saldırılarından kurtuldum.Buradaki durum apayrı idi,çünkü domuzu kızdırmıştık. (Bir defasında da; 09.03.1974 tarihinde gece yalnız ava gidiyordum hava yağışlı, Venk derelerinde 4 tane kurt etrafımı çevirdi çok kötü uluyorlardı, bana yaklaştıklarında el lambasını açınca susuyorlardı, silahıma güveniyordum o anda şimdiki kadar heyecanlanmamıştım.) Çünkü domuzun ilk

bağırışı aklımda, sonraki devam eden bağırmaları ve Akif in anlattığına göre “ula, kirve o ne biçim bağırırdın hoş, hoş...” diye. Ben bunların hiç birini hatırlamıyorum. Ben Erhan ve domuzu pür dikkat takip ediyor ve soğukkanlılığımı korumaya çalışıyordum. Kötü bir durum karşısında ömür boyu kendi, kendimi affettmezdim. Tüfeğim otomatik olup 5 fişek alıyor,ben avda tüfeğime 3-4 fişek korum,ani durumlarda tek kurşun koymak için, şarjörde iki fişek yerini boş bırakırım. O anda da Erhan dereye indiğinde tek kurşunu doldurmuştum. Namluda saçmadan sonra tek kurşun sıraya girecekti, tam beklediğim pozisyonu bulmuştum, yakın mesafede saçmayı tam kesim yerine sıktım, çünkü omuriliğe en yakın mesafe orasıdır, kafa (beyin) veya koltuk altı (ciğer-kalp) tek kurşun işidir. Domuzun 4 ayağı havaya dikildi ağzı açık bağırarakten dişlerini biri, birine çarpıp çırpınıp duruyordu. Ben pür dikkat domuzu izliyordum, ayağa kalkarsa sıradaki tek kurşunu atacaktım. Erhan ayağa kalktı, domuz baktı, bana “ula niye durursin atsana, atsana” diye bağırıyordu,ben onun işi tamamdır dedim. Biraz morali düzeldikten sonra tüfeğim nerede?, tüfeğim nerede? diye sesledi, ben acele ile tüfeğini çalıya yaslamışım oradan alır, almaz birinciye ağzına, iki, ve üçüncüyü boynuna sıktı dere kan içinde kaldı.

Erhan ve ben yüz, yüze geldik, sararmış renklerimize bakıp gülüştük. Bana ula bu yaşa kadar böyle bir şeyle karşılaşmamıştık, eyer sen benim sözüme uyup derenin içine inse idin ben bayırın yansından sana nasıl müdahale

edebilirdim, bu bizlere bir tecrübe oldu ve söze devamla; peki ben sana o kadar itiraz ettim inmedin,sebebi ne? Bende ona Saat'çi Mehmet Amca'dan (Allah Rahmet Eylesin) dinlemişimdir. Nasihatinde arkadaşlar ben ölürüm sizler kalırsanız, tecrübelerime dayanarak söylüyorum,

1-Dibi görünmeyen yere inme.

2- Karanlık yere girme.

3- Barut koksu gelen yerden uzak durun.

Arkadaşların yanına çıktık, Fikri arkadaşlar dedi; ben domuzun sesini işitince saçlarım ve tüylerim kirpi dikenleri gibi oldu. O anda başımızdan büyük bir olayın geçeceğini tahmin ettim, çok şükür ucuz atlattık. Ben 25 yıl önce köyde avlanırken bir Arduç Ağacının önünden geçiyordum, 1-2 m uzaktan, içindeki yaralı domuzun saldırısına uğradım.Müdahale edemedim arkadaşlarımın havaya silah sıkmaları üzerine domuz beni bıraktı,sağ bacağım, diz kapaktan kasığa kadar yarılmıştı. Sedye ile köye götürdüler, Sığanek'le Çemişgezek arası 17 km. araba gelene kadar köylü ilk yardımında bulundu, Odada oturuyordum, kan kaybından üşüme ve titremeğe başladım, odada, sürünme çağındaki iki oğlumu görünce gözlerim yaşardı, başka bir şey düşünemiyordum, Gözümü hastanede açtım. 32 dikiş atmışlardı yara yeri halen çukur durumdadır.

* **Orhan ERCAN:** Ağın Tatarağası mahallesinden emekli

Osman YILMAZ için...

Mustafa ÖZDEM

Düğünlerin köşe başı
Oyunların halay başı
Herkesin candan arkadaşı
Bir Osman Yılmaz vardı

Hiç kimseyi incitmeyen
Hiç kimseye kin gütmeyen
Sevgisi asla bitmeyen
Bir Osman Yılmaz vardı

Unutmadık acısını
Tuttuk her zaman yasını
Yaşatırız anasını
Bir Osman Yılmaz vardı

Sever hısım akrabası
Yaşamaktı tüm çabası
Aynurla, Bülentin babası
Bir Osman Yılmaz vardı

Kendisi hayat doluydu
Her halayın başı oydu
Mustafa'nın sağ koluydu
Bir Osman Yılmaz vardı

* **Osman YILMAZ:** 24.06.2012 tarihinde Ankara'da vefat eden Bademli hemşehrimizdir. Tanrıdan Rahmet Dileriz.

Halk Ozanlarımız'dan “Zeynep ÖZMEN”

Derleme

Halk edebiyatının özünü “halk ozanları” ve onların eserleri oluşturur. Bu eserlere “deyiş” adını veriyoruz. Halk ozanlarının deyişleri, “sözlü gelenekte oluşan ve gelişen bir sanat” olduğu için halkbilim belgeleri arasında yer alırlar.

Yurdumuzda, Yunus Emre’den Aşık Veysel’e kadar çok sayıda halk ozanı yetişmiştir. Bugün de değişik yörelerimizde, halk edebiyatının yeni temsilcileri olan “Aşık”lar sazlarıyla çalıp söyler, “âşıklar günü” ve yarışmalar düzenleyip sazla, sözle atışırlar.

Deyişlerini saz çalarak ezgiyle söylemek halk ozanlarının başlıca özelliğidir. Bizim bölgelerimizde ve yakın çevremizde, ne yazık ki, saz çalma alışkanlığı yok denecek kadar azdır. “Gurbet” türküleriyle üne kavuşan komşu ilçe Eğin’de bile bu alışkanlığın yerleşmediğini görüyoruz: Eğin’li (Çit köyünden) ozan Enver Gökçe, 1947’lerde şöyle diyordu: “Eğin’in sünni köylerinde saz bulunmaz, Alevi köylerin çoğunda saz çalanlar vardır.” Aradan elli yıl geçmiş olmasına karşın, yine komşu ilçede ve Ağın’da durum değişmiş değildir.

Halk kültürü yönünden yörelerimiz zengin potansiyele sahiptir. Halk ozanı yetişmesi için de kaynaklarımız yeterlidir. Gelecekte bu alanda da sesimizi yükselteceğimize inanıyoruz.

Ağın ve çevresinde halk şiiri türünde deyişlerini izlediğimiz ozanlardan **Zeynep Özmen, Mustafa Özdem, Ahmet Şahin, Hüseyin Avlar** adları üzerinde duracağız.

Ayrıca, halk ozanı deyişleri tarzında şiir yazan ozanlarımız da var: **Âşık Kazak** takma adıyla eser veren **Mehmet Nuri Gencosman**, destan şairi olarak anılan **Niyazi Yıldırım Gencosmanoğlu, Mehmet Ergönül, İsmail Beydemir, Osman Güler, Halit Hocaoglu, Ahmet Samur, Menduh Soylu...** bu ozanlar arasındadır.

Zeynep ÖZMEN: 1904 yılında Erzurum’da doğdu. 7 yaşındayken ailesiyle birlikte Arapkir’e geldi.İki yıl sonra anne ve babasının ölümü üzerine, Yüşbaşı gilin İbrahim (Baytaş) Efendi yanlarına alarak Ağın’a getirdiler.14 yaşına geldiğinde,Başağa gilin Mustafa Özmen (Güççükağa), Zeynep’e aşık olur ve evlenirler. Lütfü ve Makbule adında 2 çocukları olur.

Bacı’nın yayınlanmış olan yöremizle ilgili yer alan deyişlerinde, halk ozanlarının titizlikle uydukları ölçü kullanılmamıştır. Uyaklar (kafiye) ise, gerektiğinde kullanılmıştır. Bütün deyişlerde sosyal hayatın değişik evrelerinden kesitler yer almıştır. Çoğu “taşlama” türünde olan deyişlerinde “hainler, zalimler, azgın yılan, eli kırılalı” gibi sözcüklere sıkça rastlanır.

Eşinin çok tembel oluğunu, sağlığında da bütün evin işlerini kendisinin yaptığını söylerdi. Eşi için söylediği dizeler şunlardır.

*Tezek yaptım duvara,
Benim gişim avara,
Başga işe yaramaz
Goki yonca suvara.*

*Ocağın başında tava,
Gördüğüm iş hep hava,
Aldım bir tembel gişi
Yapamadı bir yuva*

*Gurk goymişim gişimi
Ben gürürüm işimi
Gayretli bir adam olaydı,
Altundan yaptururdu dişini*

*Be güççükken Erzurum’dan gelmişim
Bu Ağın’da galmışım,
Talebim olmaduğu için
Bu tembel gişiyi almışım.*

Ağın'da müftülük yapan bir kişi sık sık karısını dövermiş. Zeynep Özmen ablamız Bu müftü için şu koşuğu söyler.

*Camide Müslümanlık satarsın
Evde karına dayak atarsın
Evin huzurunu bozduğun için
Her Dakka günaha batarsın*

*Camiye gidersin bazı bazı
Cemaata edersin vaazı
Evin huzurunu bozan adamın
Ne orucu kabul olur ne de namazı*

*Her zaman baş ucumuzdadır Allah
Haksız iş yapıyorsun vallah
Evin huzurunu bozan adamı,
Ne Peygamber sever ne Allah*

*Her sabah tarasın saçını
Kimse bilemez içini
Eziyet edersin karına
Allah affetmez suçunu*

*Sinirlisin ortalığı birbirine katarsın
Her dakika hanıma dayak atarsın
Akşam yatsıyı kıldıkta sonra
Nasıl koynuna girip yatarsın*

Keçilerin Yasaklanması Üstüne...

(1967 yılında Ağın ve çevresinde keçi beslemenin yasaklanmasına üzülen ozanımız Kaymakam'a yönelttiği şu deyişi söylemiştir:)

*Muhterem Kaymakam bey,
Haddim olmayarak şu mektubu yazıyorum sana
Oku da aldırma bana
Memleketin büyüğü olduğun için
Ahaliye hem baba olacaksın, hem de ana.*

*Bu keçilerden esirgediler Allah'ın dağını
Ahaliye yedirdiler Vita yağını
Bilmem ki birkaç kişiye mi vermişler
Şu koca Ağın'ı.*

*Birkaç kişi var ki haindir içi
Allah'ın yanında çoktur bunların suçu
Şu gördüğün kuru dağlarda
Ne ziyan edecek bu kara keçi?*

*Artık iyice bozuldu şu Ağın'ın oyunu
Belediye Başkanı ahaliye gösteriyor boyunu
Bu iş bu zalimlere kalırsa
Bu sene keçiyi kaldırırlar, geleceğe koyunu.*

*Yağmur yağdı, serpti bizim ayvana
Bir buçuk ay kaldı bayrama
Bu zalimlerin yüzünden
Ahali muhtaç oldu bir tas ayrana.*

*Baraj yapılırsa Ağın batar, şenlenir Keban
Keçiler kalkarsa ineklere bulunmaz saman
Sen bu zalimlerin önünü alırsan
Rahmet çıkarırlar baban.*

Saim Çotur İçin...

(1966-1967 yıllarında Ağın Kaymakamı olarak görev yapan Saim Çotur, daha sonra 1982-1986 yıllarında Elazığ valiliğinde bulundu. Zeynep Abla, validen köprü için yardım istiyor.)

*Kaymakamdın oldun vali
Ağın'a geldin, toplandı ahali
Ağın'a bir faydan dokunursa
Sana yedirirler yağnan balı.*

*Baraj yapıldı, yeşil yaprağa muhtaç oldu Ağın
Kilosu iki bin liraya çıktı yağın
Karamağara köprüsü yapılmazsa
Beş para etmez bu Ağın.*

*Her gün feribot bozular
Giden yolcular suyun kenarında dizilir
Eğer köprüyü yaptırırsan
Her dakika defterine sevap yazılır.*

*Seni görmemişim ama belki de ağarmıştır saçın
Eskiden beri temizdir için
Seni herkes methediyor
Ahlâkın güzel olduğu için.*

*Biliyorum vali bey, sen de bana şöyle diyeceksin:
Bir gün başım ağrıyor diyorsun, bir gün belim
İhtiyarsın ama durmuyor dilin
Köprülük senin ne işin var?
Nüfus kâğıdın eskimiş de
Mezarlığa doğru gidiyor yolun.*

*Ağzında kalmamış dişin
Bembeyaz olmuş başın,
Belki de yetmiş geçmiştir yaştın
Köprülük artık kalmamış işin.*

Muhtar Ve Bekçiler İçin...

(Ağın'da yeşil alanları bağ ve bahçeleri korumak için görevli kılınan bekçiler, görevleri dışına taşıyorlar. Muhtar da halka karşı kırıcı oluyor. Zeynep Abla bu şiirinde onları yeriıyor.)

*İnekler çıkıyor şu kuru dağa
Bekçiler bakıyor sola sağa
Bu iş bu zalimlere kalırsa
Ahali muhtaç olacak bir kaşık yağa.*

*Her akşam pişer yemekler
İçine düşer sinekler
Sıkı yasak olalı
Oruç tutuyor inekler.*

*Ama kabul olmaz ineklerin orucu
Dağlarda geziyor çifte korucu
Bu kadar sıkı yasak etmeyin
Size de dokunur bir ucu.*

*Çelebi'nin yolu düzdür
Hasan, bu nasıl yüzdür
Ahaliyi ziyanda gör de
Ondan sonra ceza yazdır*

*Şu Hekâmat'ın bayırı, düzü
Bir kötü Ali Rıza korkuttu bizi
Fakir fukaradan aldı cezayı
Kör ola böyle muhtarın gözü.*

*Tavuklar kapıda gezer
Muhtar tuttuğunu ezer
Bu seneki bekçiler
Aynı sansara benzer.*

*Açmıyorlar ahalinin potunu
Bekçiler yedi fakirlerin etini
İneklere yasak ettiler ama
Sel götürdü derelerin otunu.*

Kaynaklar:

* **Mehmet ORHAN** "Dünden Bugüne Ağın" kitabından alınmıştır.

* **İsmail N. BEYDEMİR**: "Yöresiyle Ağın" kitabından alınmıştır.

Sebahattin EROL'un anısına

Adil BAYDAR

09.01.2014 karihinde vefat eden, çevresi tarafından sevilen, dost ve arkadaşları için fedakarlıktan çekinmeyen, Astsubay Sebahattin Erol'un Komutanlığını yapmış, 1974 yılından bu yana tanışıklığı devam eden eski Tabur Komutanı Emekli Albay Adil BAYDAR'ın duygularını aktardığı yazı ve şiiri...

Canım Kardeşim Sabri EROL;

Mekânın cennet, kabrin nur ile dulsun.
Bulunmaz insan.

Sabri Erol; Anadolu'nun bağrından kopan kalbi, ruhu tertemiz, fedakâr, can arkadaşım, yoldaşım, kardeşimdi. O kendine doğruluğu, saygıyı, sevgiyi şiar edinmişti. Onun için kötü kimse yoktu, kırılır, kırmaz, kimseyi incitmezdi. Çevresi ve dostları Sabri'den bahsederken; kibar, efendi, kalbi sevgi dolu bir insan olarak tanımlardı. Ben ve eşim onu bir kardeş olarak görürdük. Biz kendimizi onlarla dört kişilik bir aile olarak kabul ederdik. Şu anda bu aileden birinin hakkın rahmetine kavuşması bizi sonsuz, unutulmayacak bir üzüntüye boğmuştur.

Sabri her zaman bizimle, bizim yanımızda olacaktır. Tek ve son cümle (Hayat: Ne bir nokta, ne bir hat, birden okuyacağız, sonuna mezar denen bir nokta koyacağız).

Ruhun şad, mekânın cennet olsun canım kardeşim.

Adil BAYDAR

Emekli Albay

ELVEDA

S onsuzluğa yolcu oldun
A rkanda acı ve elem bıraktın
B unca duaları hak ettin
R abbin rahmetine kavuştun
İ rem olsun senin yerin
E şin, dostun acısı çok derin
R ahmet sana, dualar kabul olsun
O lduğun yer nurla dolsun
L ayıksın her şeye, mekanın cennet olsun

Yargıtay Lokalindeki Yemeğimiz...

Ankara'daki Ağınılar Gecesi... Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği, 21.02.2014 tarihinde Kızılay'daki Yargıtay Lokal'inde Ağınılar Gecesi düzenlendi. Hemşerilerimizin yoğun ilgi gösterdiği yemekli gecede, yöresel türküler söylendi, oyun havaları, halaylar çekildi. Gecenin açılış konuşmasında Dernek Başkanı Ahmet Çetin, özetle "Ankara'da yaşayan hemşerilerimiz büyük şehrin zorlukları nedeniyle ancak bu tip etkinlikler sayesinde dostları ve arkadaşları ile

almak isteyen gençlerimize sahip çıkacaklarına inanıyor, herkese iyi eğlenceler diliyorum." diyerek konuşmasını tamamladı. Geceye katılan müzisyenler, Klarnet'te hemşerimiz Nuri Yılmaz, Kanun'da Oğuzhan Akkuş, Ritim Sazda Turgut Fırtına, Bağlama-Cümbüş ve de Solist Elazığ'lı Hasan Demirkıran'dan (Enver Demirbağ'ın yeğeni) oluşan ekip yöresel türküler eşliğinde oyun havaları çalarak katılanlara güzel bir gece yaşattılar.

görüşüp, hasret giderebilmektedirler. Bu nedene yemekli gecelerimizin sayısını artırmak istiyoruz. Derneğimizin yayımlamakta olduğu Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin yayımını sürdürmesini çok önemsiyoruz. Derginin hazırlanması sürecinde emeğini esirgemeyen Ahmet Nihat Dünder ve M. Kamil Ateş'e çok teşekkür ediyoruz. Derneğimiz ekonomik durumu yetersiz olan, Yüksek Öğrenim Öğrencilerine burs vermeye devam ediyor. Bu sene burs verdiğimiz öğrenci sayısı 3 tane olmuştur. Burs verilen öğrenci sayısının artması ve bursların süreklilik kazanması için hemşerilerimizin ilgilerini bekliyoruz. Bu konu üzerinde konuşmak üzere Ressam Prof. Zafer Gençaydın'ı buraya davet ediyor ve gecemize katıldığınız için teşekkür eder, iyi eğlenceler dilerim." Dedi. Prof. Zafer Gençaydın, özetle "Yıllar öncesinde Ağın İlçesi metropol ilçeler hariç Türkiye'nin okumuş insan sayısının en fazla olduğu bir yer olarak tanınmaktadır. Türkiye'nin ilk bayan öğretmenlerinden birisi Ağın İlçe'sinden çıkmıştır. Bu özelliklere sahip ilçe insanlarımızın, eğitim

Yargıtay Lokalindeki Geceye Katılanlar:

Serap Duru, Ahmet Duru, Ahmet Zeki Güler, Naciye Güler, Müzehher Fırat, Zafer Fırat, Mustafa Fırat, Mete Özan, Ahmet Gençosmanoğlu, Nuran Gençosmanoğlu, Mevlüt Öksüzöğlü, Nebahat Öksüzöğlü, İrfan Murat, Nuray Murat, Asım Seyhun, Ahmet Deviren, Gül Deviren, Yusuf Aydın, Ümrân Aydın, Samettin Akbaş, Cevriye Akbaş, M. Kamil Ateş, Gülay Ateş, Hakan Atalay, Fazıla Atalay, Yusuf Kenan Özer, Servet Özer, Jale Aygöl, Bülent Uğur, Hüseyin Karatepe, Hacer Karatepe, Hasan Taşoğlu, Mehtap Taşoğlu, Ayhan Taşoğlu, Ceyda Taşoğlu, Kemal Güler, Şahan Güler, Erol Korkmaz, Emine Korkmaz, Erdem Korkmaz, Hacer Korkmaz, Ayşe Akdemir, Nihat Dünder, Ünal Dünder, Ahmet Çetin, Ömer Nurettin Doğan, Güler Doğan, Ömer Fırat, Zafer Gençaydın, Nihal Gençaydın, Özgül Onat, Onur Onat, Metin Tüzün, Serpil Tüzün, Mehmet Baltacı, Mustafa Güzel, Cavit Alpaslan, Leman Alpaslan, Jülide Alpaslan, M. Salim Özer, Serpil Özer.

Belediye Başkan Adaylarımız... (*)

Adalet ve Kalkınma Partisi Ağın Belediye başkan adayı: Mustafa YENTÜR:

ÖZGEÇMİŞİ: 1942 yılında Ağında doğdum. İlk ve Orta tahsilimi Ağın'da okudum. Öğretmen okulunu Diyarbakır Merkezde bitirdim. Bu arada Anadolu Üniversitesi Açık öğretim bölümünü bitirdim. 33 yıllık meslek hayatımı 7 yılını İlçem ve Köylerinde ve merkezinde geçirdim.

Öğretmenlik Mesleğim sırasında İlçemde bir çok sosyal faaliyetlerde bulundum. İlçemde Halk Eğitim Müdürlüğünü kurdum. 2 yıl müdürlüğünü yaptım. Tarım Kredi Kooperatifinin kurucularından olup, 10 yıl yönetim kurulu başkanlığını yaptım. İlçemin yıllarca futbol ve voleybol maçlarında lefter ismiyle temsil ettim. İlçemde bir çok sosyal ve kültürel faaliyetlerde bulundum. 72 yıldır İlçemin havasını teneffüs ederek derleriyle yakından ilgilendim. Çocukluğumda ve gençliğimde hayal ettiğim Ağın'a yapılması gereken işleri 10 yıl Belediye Başkanlığım süresince yaptım. Bir 5 yıl daha büyük bir istekle İlçeye hizmet yapmak için tekrar Belediye Başkan adayı oldum. Bu arada bana yardımcı olan tüm halkıma ve İlçemdeki Amir ve Memurlarıma teşekkür eder saygılarımı sunarım.

Cumhuriyet Halk Partisi Ağın Belediye Başkan adayı: Osman BAŞIBOZUK

ÖZGEÇMİŞİ: 1957 yılında Kırıkkale'de dünyaya geldim. İlk ve Ortaokul eğitimimi tamamladıktan sonra 1978 yılında askerlik görevimi tamamladım. Aynı yıl Kırıkkale Belediyesin'de zabıta memuru olarak göreve başladım. 1991 - 1992 yıllarında ilçemde görev yaptım. Kişisel nedenlerden

dolayı tekrar Kırıkkale Belediyesine döndüm. 1994 yılında emekliye ayrıldım. Bu yıldan beride fiilen Ağın İlçesi Şenpınar Mahallesinde ikamet etmekteyim. Evli ve bir çocuk babasıyım

Milliyetçi Hareket Partisi Ağın Belediye Başkan adayı: Yılmaz SERTTAŞ

ÖZGEÇMİŞİ: İktisat

Fakültesi mezunuyum. Kamu yönetimi masterı yaptım. Bademli, Denizli, Bayındır köylerinde 2 yıl, Elazığ Teknik Lisesinde 5 yıl öğretmenlik yaptım. Elazığ Etibank şubesindeki görevimden sonra Türkiye Elektrik Kurumun'da Elazığ Bölge Müdür yardımcısı olarak 10 yıl görev yaptım. Türkiye Elektrik Kurumu Genel Müdürlüğün'de Müşavir ve Daire Başkanı olarak uzun

yıllar görevde bulundum. 1980 yılında Hükümetin planladığı 3154 köyün elektriğe kavuşturulmasında görev aldım. Gerek malzeme temini, gerekse nakli, Doğu ve Güneydoğuya hizmet için 1500-2000 kişinin işe yerleştirilmesinde önemli rol üstlendim. Ağın'ımıza bağlı köyleri 1974 - 1975 yılları içerisinde elektriğe kavuşturduk. Elazığ 50'liler çarşının yapımında önemli rol üstlendim. Ankara Eryaman'da kooperatif başkanlığı ve 50 aileyi ev sahibi yaptım.

Saadet Partisi Ağın Belediye Başkan Adayı: Fahrettin ASLAN

ÖZGEÇMİŞİ: 1951 yılında Elazığ'ın Ağın ilçesinde doğdum. 1958 yılında köyümde başladığım ilkokul eğitimini İstanbul Beykoz'da tamamladım. Babamın Keban barajında işe başlamasından dolayı Elazığ'a geri dönerek Orta okulu Keban ilçesinde okudum. 1967 yılında kazandığım Tunceli öğretmen okulundan 30.06.1970 yılında mezun oldum.

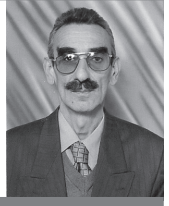
Bingöl ili Genç ilçesine atanarak 1970-1974 yılları arasında öğretmenlik görevi ile birlikte Er öğretmen olarak da askerlik görevimi tamamladım. 1974-1975 Eğitim Öğretim yılında Keban ilçesine atandım. Bu sırada Eskişehir Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim önlisans eğitimini tamamladım. 1994 yılında Elazığ ili Bahçelievler ilköğretim okuluna tayin oldum. 2004 yılında emekliye ayrılarak özel bir okulda öğretmenlik ile dersane idareciliği yaptım. 1995-2004 yılları arasında Eğitim - Bir Sen yönetim kurulu üyeliği ve Şuurlu Öğretmenler Derneği uyeliğim oldu. Evli ve 4 çocuk babasıyım.

(*) Başkan adaylarımızın bu sayfadaki özgeçmişleri kendi düzenlemelerine göre yer verilmiştir.

Sıralama Siyasi Partilerin alfabetik sıralamasına göre yapılmıştır.

Bağ Budama Teknikleri

Murat CUMURCU (Möhgem)

Beyelması (Hozakpur) köyünde, bağların bakımı ve yapılması aşamasında kendi uyguladığım teknikleri sizinle paylaşmak istiyorum.

Konuyu bu zamana kadar Ağın Düşün ve Sanat dergisinde, yazar rahmetli Fevzi Şener ağabeyimizdir. Benim böylesi üretimle ilgili olan işlere zaafım olduğundan dolayı dergiyi elime alır olmaz ilk önce onun yazısını okurdum. Allah rahmet etsin onunda cümlesini de. Ondan sonra böyle bir yazıya rastlamadım, şimdi bende acizane görüşlerimi ve uygulamalarımı anlatacağım.

Beyelması Köyü ve havalesindeki köy ve kasabalarda bağların budanıp sarılması, 20 Mart - 10 Nisan yapılacak en uygun tarihlerdir. Bundan sonraki tarihlerde yapılmaz demiyorum ama sarılan bağlarda üzüm kaybına neden olur, çünkü verdiğim tarihten sonra sarılan bağların tomurcuklarının yeşermeye dönmesi lazımdır. Sarıldığı zaman serpeneye doladığımızda bunların bir kısmının döküldüğünü göreceksiniz ki bu her dökülen tomurcuğun 1 veya 2 salkım üzüm vereceğini aklımızdan çıkarmamalıyız. Dökülen tomurcuğun yerine çıkan bir sürgün, üzüm vermez. Biz buna da halk arasında “kısır çubuk” deriz.

Dikkatlice yapıldığı takdirde, bu tarihler modern bağlar ve pot edilen bağlar için 10 gün daha uzatılabilir. Bunları yazdıktan sonra şimdi budama ve sarma hakkında kendi uyguladığım yöntemleri sizinle paylaşacağım.

Budama işlemine, elime aldığım kaliteli bir bağ makası ve ince ağızlı bir testereyle

başlıyorum. İlk önce budayacağım teveğin (biz tevek diyoruz ama bazı yörelerde asma denir, halbuki bizde asma, ağaç veya demir üstüne kaldırılanlara denir) etrafında bir dolaşırım, çubuklar sağlam mı üşümüş mü ona bir baktıktan sonra teveğin dip tarafından başlar yukarı doğru çıkmaya başlarım ama tam yukarı çıkmadan daha önce serpeneye sarılmış бүklümü keser, arkada sarılacak çubuk var mı yok mu onu kontrol edip ön tarafta 2 çubuk bıraktıktan sonra yarıya kadar temizlemiş olduğum teveği, yukarıdan aşağı doğru inerek budama işlemini tamamlarım. Artık o tevek sarılmaya hazır hale gelmiştir.

İki çubuk bırakmaktaki maksat sarıldığı zaman, çubuğun biri kazara kırılırsa öbürünün sarılması içindir. Kırılan çubuk tekrar makasla dipten kesilir, hiç biri kırılmasa da gene çubuğun biri sarıldıktan sonra tevek anasının kuvvetliliğine bakılarak ya kesilir ya pot yapılır. Sürgünün “Pot” diye bir tevek çubuğunun dip taraftan 3 veya 4 göz bırakıldıktan sonra kesilmesi durumudur.

Burayla ilgili bir anımı paylaşmak istiyorum...

Sulaktaki bağı sarıyordum. İki üç arkadaş öğleden sonra “yahu şu Cumurcu ne yapıyor” diye benim yanıma geldiler. “Kolay gele ne yapıyorsun?” dediler. “Sağ olun bende bağ sarıyorum” dedim. Biraz seyrettikten sonra, bu sefer ben onlara “sizde sarabilir misiniz” dedim, “ne var onda çocuk oynucağı dediler”. Dediler ama sonra pişman olacaklarını nereden bilsinler. “İyi ya gelin o zaman” dedim. Ben saramayacaklarını, çubukları kıracaklarını bildiğim için teveklerde uygulama yaptırmadım, çünkü her tevekte sarılacak kadar çubuk bırakmışım, onlarda kırılırsa ne saracaktım? Arkadaşlar geldiler, bağ yeni budanmış olduğu için yerde işe yaramayan bir sürü çubuk var, “o zaman şu çubukları kırmadan бүkerseniz teveği de sararsınız” dedim. Takriben 10 çubuk бүktülerse 9 unu kırdılar. Biride tesadüfen kırılmadı. “Yahu bu ne zor bir iş” dediler. Ben bunlara o kadar zor olmadığını çok kolay olduğunu ama bir ustalık işi olduğunu söyledim, haklısın Cumurcu dediler.

Gelelim bağı sarma işine. Saracağımız çubuğu sağ elimizle tutar, çubuğun gerisinden 3 veya 4 göz önünden de sol elimizle tutar çubuğu sağa sola eğmeden, sağ elimizle çubuğu sağa sola eğmeden çubuğu ani bir şekilde bükürüz. Çubuktan “kırt” diye bir ses çıkar, ondan sonra çubuğu sağa ve sola çevirmeye gerek yoktur. Çünkü çubuğun beli kırılmıştır. Bundan sonra o kırılmış yeri sol elimizle aldığımız serpeneye kırılan yerden baş parmağımızla kuvvetli bastırarak hiç gevşetmeden sağ elimizle çubuğu serpeneye sıkıca dolayıp, serpeneyi uygun bir yere batırmalıyız. Serpeneleri toprağa batırdığımız zaman 2 serpenenin arasına bir bel ağzının girebilmesine dikkat etmeliyiz ki kazıldığı zaman serpeneler kırılmasın.

Niye sarıyoruz? hepsini pot edelim diye sorulması normaldir. Tabi sorunun sorulması normaldir. Ama iş bildiğiniz gibi değil. Pot ettiğimiz zaman 3 ve 4 göz bırakıyoruz. Hâlbuki sardığımız zaman en azından 10-12 gözün faal vaziyette olduğunu, bunların daha çok üzüm verdiğini görürüz ki esas üzümün dikkat ederseniz 3 veya 4 gözden sonrakilerde olduğunu, serpene’nin önüne baktığınızda bunu fark edersiniz.

Bir iki konuyu açıklamam lazım. Bunlardan birisi serpene nedir? Söğüt, kavak, dut ve benzeri ağaçlardan kesilen başparmak kalınlığında 1 veya 1,5 metre boyunda ki düzgün bir ağaç parçasıdır, en makbulü söğüttür. Yukarıda yazmış olduğum bağ uygulamaları modern bağlar için geçerli değildir, yörelere ait olan bir uygulamadır. Yani dedemizden, babamızdan gelen bir uygulamadır ama verimi yüksek bir uygulamadır.

Bağı budadık sardık tabi ki işlem bitmedi. Şimdi kazılmasına sıra geldi. Bağın kazılması mevsimi Mayıs’ın 15 ile 30’u arasındadır. Önce veya sonra kazılmaz mı diye soracaksınız, kazılır tabi ama önce kazılmasının mahsurlarını şöyle izah edeyim.

Bağdan çıkan sürgünlerin taze oluşu ve en ufak bir donuşta döküldüğünü o dökülenin de üzüm olduğunu göreceksiniz. Bu üzüm kaybının önlenmesi için sürgünlerin 1 veya 2 karış olduktan sonra kazılması halinde herhangi bir dokunuşta dökülmeyeceğini görürsünüz. Üzüm kaybına da

son vermiş olursunuz. Sonra kazarsanız, en geç Haziranda kazmanız gerekir. Bağı zararı yok belki faydası daha çok olabilir çünkü o mevsimden sonra içinde yabancı otlar bitmez. Bu mevsimde bağların en karışık dönemidir. Ehli kişilerin kazması gerekir. Elimizden geliyorsa bağlarımızı üzüm döröldükten sonra da kazıp gurbetin yolunu tutsak daha iyi olur. Bir kere kazmaya veya kazdırmaya dahi zorlanıyoruz. Kimimiz ise üzüm almak için kazdırmadığını falancanın bağı kazılmamış demesinler diye kazdırdıklarını hepimiz tarafından bilinmektedir. Ama bu iyi bir şey değildir. Hepimiz bu işleri severek ve zevk alarak yapsak ne kadar güzel olduğunu göreceksiniz. Sizlere çok önemli olduğunu eski dönemlerde babalarımız ve dedelerimizin azimle uğraştığı bir şeyi nakletmek istiyorum. Köyümüz insanlarından bağına yabancı bir kişinin girmemesi ve kendi elleriyle bağı yapması takdire şayandır. Beli bükülmüş 75-80 yaşlarında bir yaşlının bağı oturduğu yerde keserle kazdığını biliyor musunuz? O kişi ve kişileri saygı ve rahmetle anıyorum. Mekânları cennet olsun.

Birazda size modern bağcılıktan bahsedeyim. Modern bağdan çok anlıyorum diyemem ama yapmış olduğum 100 m² bir modern bağım var, onu da modern bağ yapanların bağcılıkla ilgili yazılan yazıları okuyarak tatbik ediyorum. Yaptığım bağdan bu sene 70-80 kilo civarında üzüm aldım. Bundan sonra bu rakamların katlanarak çoğalacağından eminim. Köyümüzde 2 sertifikalı bağcımız var bunlar Mehmet Aksoy (Köy Ağası), Ahmet Özdemir. Modern bağla ilgili bilgileri bu arkadaşlardan alabilirsiniz.

Bu yazmış olduğum yazımı yayınlayan, okuyan, okuyup ta başkasına anlatan bütün köylü ve hemşerilerimizin sağlıklı hayat dolu yaşamlarını, bağ ve bahçeler arasında sürdürmesini Allaha diler hepinize hoşça kalın derim.

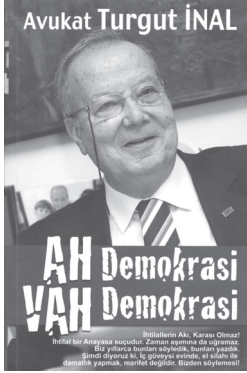
Not: Bu işlemleri öğrenmek isteyenler, yukarıda vermiş olduğum tarihte gelirlerse bildiğim her şeyi öğretmeye hazırım. En fazla 2 veya 3 günde mutlaka öğrenir ve benden daha iyisini yaparsınız.

* **Murat CUMURCU:** Beyelması köyün’den (Hozakpur), emekli memur.

Kısa Kısa Haberler...

AĞIN ve AĞIN'LILARI SEVEN BİR DOST'tan MESAJ...

"Sayın: Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Ağın dergisinin yıllardan beri abonesiyiz. Her gün her sayısı ön kapağından arka kapağına, biçiminden içeriğine yenilikler taşıyan, hem özel, hem genel edebiyat, sanat ve sosyal bir derginizin olduğunu imrenerek görüyor okuyorum.

Bir avuç Ağın'lının komaz biçimde bütünleşerek ve dergi çıkartmaktaki

sarsılmaz gücünü hayranlıkla izliyoruz.

Türkiye'nin hiçbir ilçesinde böylesi özellikler taşıyan ilçenin ve şehrin insanından başlayarak, tüm sorunlarını, konularını anlatan bu arada Ülke sorunlarınada yer vermekten geri kalmayan bir dergi durumunuzdasınız. Hepimizi, tanıyıp ve görmediğim tüm Ağın'lıları, radyo ve basın işiyle uğraşan Ağın'lı tüm Avukatlar meslektaşlarımızı sevgi ve saygıyla kucaklarım kendilerine elemsiz ve kedersiz yıllar dilerim. Ağın'lıları Balıkesir'e beklerim ve Ağın'lıların elçileri olmaktan mutluluk duyarım görüşmek dileğiyle."

Av. Turgut İNAL

Balıkesir Radyo BRT Yönetim Kurulu Başkanı

1952-1967 Yılları arasında Ağın Ortaokulunu'da öğretmen ve müdür olarak görev yapan, Beyelması

(Hozakpur) Köyü'nden Nurettin Atalay'a Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği'nde vefa toplantısı yapıldı. Görev yaptığı yıllar

Mehmet UĞUR

arasında Müdür, öğretmen eksikliğinden dolayı her dersin öğretmeni de olan Sayın Nurettin Atalay, Ağın Merkez ve Köylerinden pek çok hemşerimizin, o günün şartlarında Ortaokul Mezunu olarak meslek sahibi olmalarında pek çok katkısı olmuştur. 2013 yılı hac döneminde hac görevini yerine getiren Nurettin Atalay, Ankara'da çocuklarının yanında misafirirken, Ankara'da ikamet eden öğrencileri,

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği aracılığı ile 13.01.2014 tarihinde dernek merkezinde vefa toplantısı düzenlenmiştir. Pasta, börek ve çaydan oluşan menüde, anıların tazelandığı, hoş sohbetlerin yapıldığı toplantıda nostalji yaşanmıştır.

Nurettin ATALAY'a sağlıklı uzun ömürler dileriz.

Toplantıya Ankara'da oturan hemşerilerimizden;

Mehmet Atalay (1929), Tacettin Atalay (1942), Necmi Atalay (1939), Sadettin Koşar (1940), Mehmet Çelik (1942), Mehmet Uğur (1939), Süleyman Koşar (1938), Soner Bilgin (1939), Erol Korkmaz (1943), Turgut İkinci (1940), Osman Sakallı (1945), Mesut Öztürk (1940), DüNDAR Uyanık (1939), Ömer Demirkol (1938), Ahmet Demirkol (1941), Hakkı Akbaş (1942), A.Nihat DüNDAR (1948), Hikmet Öztürk (1946), Salim Özer (1945), Kazım Özer (1940), Mustafa Güzel (1938), Mehmet Gül (1951) Ahmet Çetin (1950) **Katılmışlardır.**

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Kadınlar Kolu'nun her yıl Ekim- Haziran ayları arası yapmış oldukları "Bayanlar Günü" bu yılda düzenli olarak devam etmektedir.

19 Şubat 2014 tarihinde yapılan bayanlar toplantısı düzenleme komitesi üyesi Aysel BİLGİN ve Nihal GENÇAYDIN organizatörlüğünde toplantıya, 10 tane misafir ile : Aysel Bilgin, Nihal Gençaydın, Fatma Olgun, Özgül Onat, Mebrure Ertürk, Cevriye Akbaş, Serap Duru, Servet Özer, Fethiye Şengür, Lütfiye Urhan, Aysel Aslan, Güler Doğan,

Sevinç Tüzün, Ecmel Keskin, Gülsüm Özkul, Handan Özhan, Nevin Yaşar katılmışlar ve topluca hatıra fotoğrafı çektirmişlerdir.

Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği olarak, bayanlarımızı bu sosyal aktivitelerinden dolayı kutlar, sağlıklı ve mutlu nice toplantılarda buluşmalarını dileriz.

Ağın Uzungil Mahallesi'nden Lingir'gilin rahmetli Emine - Hüseyin Şahin'nin oğlu, Özer, İsmet, Hikmet ve Mehmet Şahin'nin kardeşi, Serdar ile Serkan'nın kıymetli babası, Mefkure Şahin'nin sevgili eşi, Öner ŞAHİN, Gaziantep'te tedavi olduğu hastahane'de 06.02.2014 tarihinde vefat etmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, ailesi ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Ağın Şenpınar (Vahşen Köyü) Mahallesi'nden 10 nüfuslu ailesinin beşini Eğitimi - öğretmen olarak yetiştiren Eğitmen merhum Halil ve Hatice (Hace) Ercan'nın büyük oğlu, Münire, Adil, Leyla ve Sacide'nin kıymetli babaları, Arife Ercan'nın sevgili eşi Ahmet ERCAN 06.01.2014 tarihinde Ankara'da vefat etmiştir. Cenazesi Ankara Karşıyaka Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

Ağın Şenpınar (Vahşen Köyü) Mahallesi'nden merhum Hüseyin ve Ayşe Öney'in kızı, Tanju ve Ünver Demirkol'un kıymetli anneleri, Ömer Demirkol'un 55 yıllık hayat arkadaşı Mürvet DEMİRKOL 01.02.2014 tarihinde Ankara'da vefat etmiş. Ankara Karşıyaka Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan Rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

Ağın Kuzgeçe Mahallesi'nden Rahmetli Fatma-Ahmet Erol'un oğlu, Ülkü Canatan'nın abisi Sebahattin EROL yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak 09 Ocak 2014 tarihinde Ankara'da vefat etmiş, ertesi gün Ankara Karşıyaka Mezarlığında toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan Rahmet, yakınlarına başsağlığı dileriz.

Ağın-Akpınar Orta Mahalle'den rahmetli Meryem-rahmetli Mustafa Özen'in (Kapıkıran) kızları, Mehmet Kaan'ın sevgili annesi, Aşkın Akoba'nın değerli eşi, emekli Öğretmen Hanife Necla Akoba, yakalandığı amansız hastalıktan kurtulamayarak 9 Şubat 2014 tarihinde İstanbul'da yaşamını yitirmiş ve Alemdağ Aile Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Merhuma Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

EVLENENLER (OCAK - ŞUBAT 2014)

MAHALLE-KÖY	ADI SOYADI	EVL. ADI SOYADI	EVL. YERİ	EVL. TARİHİ
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Murat ÇAKAR	Sibel YÖRÜK	Çankaya	07.12.2013
Dibekli Köyü	Cenk YILMAZ	Eda KAYA	Kocasinan	11.12.2013
Modanlı Köyü	Merve İmme BİLDİRİR	İsmail Tolga AKIN	Bakırköy	28.12.2013
Uzungil Mah.	Fatih KARNAK	Sevda YAĞMUR	Darende	01.01.2014
Altınayva Köyü	Nurettin ÇETİNKAYA	Halime ÇELİK	Ataşehir	05.01.2014
Altınayva Köyü	Fatma GÜLTEKİN	Murat CENGİZ	Esenler	05.12.2013
Uzungil Mah.	Berna BEYDEMİR	Oğuz ÖNAL	Seyhan	19.01.2014
Yedibağ Köyü	Gülcan TAŞIK	Abdultalip GÜR	Malatya	27.01.2014
Saraycık Köyü	Canan İKİNCİ	Necdet ÇAKMAK	Elazığ	28.01.2014
Bahadırlar Köyü	Seda ŞAHİN	Burak SARI	Malatya	29.01.2014
Bahadırlar Köyü	Hafize Betül DENİZ	Gökhan AKYÜZ	Mamak	01.02.2014
Beyelması Köyü	Bülent ÇAKARALMAZ	Burcu TOSUN	Malatya	06.02.2014
Demirçarık Köyü	Şeyda ÖZDEMİR	Fevzullah KAVAK	Şahinbey	06.02.2014
Hacıyusuf Mah.	Aytaç İKİNCİ	Onur ÖZDEMİR	Malatya	07.02.2014
Demirçarık Köyü	Burak BİRCAN	Sevil GÜNGÖR	Elazığ	12.02.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Ali AĞGEDİK	Öznur DEVECİ	Elazığ	20.02.2014

DOĞUMLAR (OCAK - ŞUBAT 2014)

MAHALLE- KÖY	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Uzungil Mah.	Berke KÜÇÜK	Murathan	Konyaaltı	24.12.2013
Modanlı Köyü	Zeynep Hüsna ACAR	Fırat	Buca	26.12.2013
Şenpınar Mah.	Okan Bartu ERTÜRK	İsmail	Şişli	28.12.2013
Samançay Köyü	Yarkın TÜRKER	Tuncer	Konak	30.12.2013
Altınayva Köyü	Mina ÖZER	Serdar	Güngören	31.12.2013
Pul Köyü	Yusuf ORHAN	Mahmut	Ağın	01.01.2014
Beyelması Köyü	Eda Ecrin TOPALOĞLU	Mehmet Şaban	Malatya	01.01.2014
Uzungil Mah.	Beren BEYDEMİR	Emre	Pendik	03.01.2014
Dibekli Köyü	Ceren EYCAN	Sinan	Bahçelievler	05.01.2014
Aşağıyabanlı Köyü	Eymen Efe MURAT	Mehmet	Buca	08.01.2014
Aşağıyabanlı Köyü	Esmanur UZUNOĞLU	Engin	Bağcılar	08.01.2014
Uzungil Mah.	Ülküm Almila ÇELENK	Çağrı	Melikgazi	08.01.2014
Uzungil Mah.	Zeynep Tuana KÜÇÜK	M. Alparslan	Meram	10.01.2014
Akpınar Mah.	İzzet Mert AYTEKİN	Murat	Çankaya	17.01.2014
Altınayva Köyü	Melek Ela GÜLER	Tunahan	Sultangazi	17.01.2014
Beyelması Köyü	Azra Fatma YORULMAZ	İlker	Malatya	17.01.2014
Beyelması Köyü	Asyamina AKBAY	Savaş	Malatya	18.01.2014
Hacıyusuf Mah.	Doğuş Emre YAZICI	Taylan	Elazığ	19.01.2014

DOĞUMLAR (OCAK - ŞUBAT 2014)

MAHALLE- KÖY	COCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Altınayva Köyü	Ahmet Yağız BOZKURT	Lütfi	Esenler	21.01.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Derin SERTTAŞ	Evren	Muğla	21.01.2014
Balkayası Köyü	Enes Avni ERGÜL	Özer	Küçükçekmece	23.01.2014
Uzungil Mah.	İdil ŞEN	Yusuf Onur	Malatya	24.01.2014
Saraycık Köyü	Nurettin Mirza KOÇER	Sinan	Malatya	24.01.2014
Saraycık Köyü	Eflin Duru ERZURUMLU	İbrahim	Elazığ	27.01.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Nisanur ÇAKAR	Cihat	Güngören	31.01.2014
Akpınar Mah.	Aras ÖZER	Sadık	Muratpaşa	02.02.2014
Kuzgeçe Mah.	Turgay Efe EREN	Suat	Bakırköy	04.02.2014
Bahadırlar Köyü	Arda Boran AYHAN	Mehmet	Sincan	07.02.2014
Balcılar Mah.	İkranur AYDEMİR	Yılmaz	Malatya	08.02.2014
Şenpınar Mah.	Ümit Doğu AVLAR	Mehmet	Çankaya	10.02.2014
Bademli Köyü	Can Ahmet ÖZDEM	Recep	Elazığ	12.02.2014
Dibekli Köyü	Kaan Demir BALCI	Serkan	Ataşehir	14.02.2014
Samançay Köyü	Ervanur APUŞMALI	Mehmet	Konak	15.02.2014
Altınayva Köyü	Ahmet Kerim AKTAŞ	Ümit Kemal	Güngören	17.02.2014
Bademli Köyü	Kıvanç ÖZDEM	Serdar	Edirne	25.02.2014

ÖLÜMLER (OCAK - ŞUBAT 2014)

MAHALLE -KÖY	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Beyelması Köyü	Şerafettin ASLAN	05.01.1943	Yenimahalle	27.12.2013
Samançay Köyü	Burhan AYAN	25.04.1950	Karabağlar	28.12.2013
Şenpınar Mah.	Ahmet Rahmi ERCAN	03.09.1929	Altındağ	06.01.2014
Kuzgeçe Mah.	Sabri Sabahattin EROL	18.01.1934	Çankaya	09.01.2014
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Bülent AYDOĞMUŞ	15.08.1939	Malatya	10.01.2014
Akpınar Mah.	Fazilet ÖZDİL	01.07.1933	Altındağ	11.01.2014
Bahadırlar Köyü	İmami GÜNDÜZ	21.11.1943	Karabağlar	13.01.2014
Demirçarık Köyü	Zeliha UZUNOĞLU	07.01.1917	Ağın	14.01.2014
Pul Köyü	Ridvan KİLİNÇ	16.02.1938	Konak	15.01.2014
Balcılar Mah.	Zeynep DEMİR	12.01.1950	Pamukkale	17.01.2014
Pul Köyü	Osman YILDIRIM	02.03.1940	Üsküdar	24.01.2014
Tatarağası Mah.	Ali Ergün SATIR	23.02.1958	Malatya	27.01.2014
Şenpınar Mah.	Mürüvvet DEMİRKOL	21.08.1932	Altındağ	01.02.2014
Dibekli Köyü	Ali KILIÇ	19.04.1933	Bağcılar	02.02.2014
Uzungil Mah.	Mahmut KÜÇÜK	07.03.1934	Selçuklu	03.02.2014
Saraycık Köyü	Mustafa BALCI	08.01.1954	Malatya	04.02.2014
Uzungil Mah.	Ömer ŞAHİN	10.10.1939	Şehitkamil	06.02.2014
Dibekli Köyü	Hasan ŞAHİN	22.04.1933	Bahçelievler	12.02.2014
Demirçarık Köyü	Osman Fuat ÖZKAN	30.09.1941	Pendik	15.02.2014
Altınayva Köyü	Nurettin SÜRAL	01.07.1933	Kadıköy	16.02.2014

Bu Dünya Yalnız Bizim Değil, Yaşamak Onların da Hakkı...

Sevgili Hayvan sever Dostlar...

Biz biliyoruz ki, sizler YARADANI da YARATILANI da sevenler arasında, İnsan kadar hayvanların da başta yaşama hakkı olmak üzere başka hakları olduğuna inananlar arasındasınız. Bazı bölgelerimizde çok sert geçen KİŞ şartları nedeniyle Yabani ya da evcil hayvanların su ve yiyecek bulmakta zorlandıkları bu günlerde lütfen onları da düşününüz... Onlara yiyecek ve su bırakınız. onları da besleyiniz..

Eğitim Burs Hesap Numaralarımız...

T.C.Ziraat Bankası Ankara Yukarıayracı Şubesi
Hesap No: 39775168-5005
İban No: TR53 0001 0008 3239 7751 6850 05

T.C. Ziraat Bankası Ağın Şubesi
Hesap No: 39775168-5004
İban No: TR72 0001 0005 4019 7751 6850 01

Bağışlarınızı bekliyoruz.